

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čekovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Gospodarska konferenca v Londonu.

Gospodarski odsek Zveze narodov v Ženevi je sestavil ter objavil statistiko svetovne trgovine do konca marca 1933. Objavljene številke dokazujejo, da se je svetovna trgovina v 1. četrtletju letošnjega leta zopet zmanjšala. Gospodarski odsek je proučil uvozno in izvozno trgovino 49 držav, ki tvori 90% celokupne mednarodne trgovine. Skupna vrednost izvozne in uvozne trgovine teh držav v 1. četrtletju 1933 je znašala samo 35% trgovine l. 1929. Zadnja 4 leta je svetovna trgovina, ako izvzamemo zadnje četrtletje 1932, v stalnem padanju. Dočim je v 1. četrtletju 1929 skupna vrednost izvozne in uvozne trgovine znašala 15.289 milijonov zlatih dolarjev, je svetovna trgovina v 1. četrtletju 1933 padla na 5381 milijonov zlatih dolarjev, torej skoro na eno tretjino. Kar se tiče količnosti blaga, je nazadovanje manjše nego po vrednosti. Po količnosti je svetovna trgovina leta 1930 padla za 7%, leta 1931 za 10%, leta 1932 za 15% v primeri z letom 1929. Za letošnje leto je ugotovljeno, zopetno nazadovanje po vrednosti, pa tudi po količnosti blaga.

Te številke dokazujejo, kako potrebna je bila svetovna gospodarska konferenca v Londonu, ki ji je bil namen: poživitev svetovnega gospodarstva ter svetovne trgovine. Svojega namena ta konferenca ni dosegla, kakor tudi ne njena prednica pred 11 leti: svetovna konferenca v Genovi leta 1922. Razlog obojnega neuspeha je isti: sebičnost posameznih držav, ki je tolika, da je nemogoče, izravnati križajoče se interese poedinih držav. Pada svetovno gospodarstvo, pada svetovna trgovina, samo-

pašnost držav pa narašča in z njo narašča neurejenost svetovnega gospodarstva in zmeda na svetovnem trgu. Človeštvo je stavilo velike nade v gospodarsko konferenco v Londonu, zato je splošno razočaranje tem večje.

Velesile, ki so v prvi vrsti poklicane za žrtve na področju ozdravljenja svetovnega gospodarstva, gledajo vsaka samo na lastne interese. Znana je uloga, ki jo je igrala Amerika — Zedinjene države — na londonski konferenci. Njen namen je sanacija (ozdravljenje), vendar ne svetovnega gospodarskega stanja, marveč sanacija Amerike na stroške Evrope. To sanacijo bi naj prineslo razvrednotenje dolarja, ki ga je izvršila ter ga vzdržuje država sama. Razvrednoteni dolar naj bi poživil ameriško gospodarstvo (proizvodnjo in trgovino), kar je v precejšnji meri že storil. Kakor si je Amerika na londonski konferenci zamašila ušesa proti zahtevi po mednarodni ureditvi valut posameznih držav, brez katere je prenovitvah in poživitev mednarodne trgovine skoro nemogoča, tako se je kazala popolnoma gluho v nekem drugem velevažnem vprašanju. In to je vprašanje dolgov Evrope Zedinjenim državam. Stališče Amerike je slejkoprej: Evropa, plačaj! Vsled ameriškega stališča je točka za točko izpadla kot neobdelana iz konferenčnega programa. Na jesen bodo konferenco s programom vred najbrž prenesli v Ženevo, kjer vlada, kakor upajo, boljše ozračje za uravnavo mednarodnih težav in rešitev mednarodnih vprašanj.

Schulverein — Südmark in Avstrija.

Nekdaj sta bili dve društvi: 1. Nemški Schulverein, 2. Südmarka. Po svetovni vojni sta se združili ter tvorita samo eno društvo. Ti dve društvi sta bili ter še sta organizacija zagrizenega vsenemštva, katero teži za ponemčevanjem Slovanov. Njun namen je bil z agitacijo in osobito z bogatimi gmotnimi sredstvi podpirati in pospeševati ponemčevanje nekdanjih avstrijskih Slovanov, zlasti Slovencev. Štajerski in koroški Slovenci imamo ti dve društvi v živem spominu, ker smo proti njima vodili težak boj za obrambo našega slovenskega življa osobito na mejah našega narodnega ozemlja.

Schulverein in Südmarka sta delovala na avstrijskem ozemlju, pa ne v

avstrijskem, marveč v vsenemškem duhu. Njih ideal je bila pruska pikelhauha, oboževani njihov vzor je bil Bismarck, njihova najljubša trobojnica je bila frankfurtarica (črno-rdeče-rumena trobojnica). Njih končni cilj je bil: Velika Germanija od Severnega in Vzhodnega morja do Jadrana.

Tudi v povojni Avstriji ti dve — sedaj zedinjeni — društvi svojega mišljenja nista spremenili. Ne gre njima za Avstrijo in njeno obrambo proti Hitlerjevi Nemčiji, marveč za čimprej udejstveno Veliko Nemčijo. Zato sta v sedanjih borbi med Nemčijo in Avstrijo proti poslednji izvršili zahrbtni napad. Vložili sta namreč tožbo na civilnem sodišču zoper avstrijsko državo radi odškodni-

ne 1.021.158 šilingov, odnosno še 165.962 šilingov radi tega, ker je avstrijska republika pristala, da so jugoslovanske oblasti zaplenile in zasedle šole in domove, ki sta jih imeeli ti dve društvi na ozemju bivše Spod. Štajerske in Kranjske. Nemški Schulverein navaja v tožbi, da je imel na Spodnjem Štajerskem in Kranjskem nad 30 zasebnih šol, otroških vrtcev, domov itd. Südmarka pa ugotavlja, da je njena posestna vrednost na sedanjem jugoslovanskem ozemlju znašala 165.962 šilingov. Avstrijska republika se je v sporazumu v Hagu dne 28. junija 1930 obvezala, da ne zahteva ne za sebe ne za svoje državljanje — lastnike šolskih poslopij ter drugih stavb — na ozemlju bivše Spod. Štajerske in Kranjske nobeno odškodnino. Iz tega razloga vlagata omenjeni društvi tožbo zoper državo. Sodišče je sklenilo, dati avstrijski državi rok, da se izjavi radi te tožbe. Najboljši odgovor države bi kajpada bil razpust teh dveh zagrizenih, v službi hitlerijanstva in vsenemštva stoječih društev. Kar bi že davno morala storiti stara Avstrija, naj ne zanemari storiti nova Avstrija v samobrambi proti vsenemštvu, ki razjeda njene temelje.

Pakt (pogodba) štirih velesil, o katerem smo že obširno pisali, je bil podpisan dne 15. julija predpoldne v palači Venezia v Rimu. Podpisali so ga za štiri države njih v Rimu bivajoči poslaniki.

Hitler čistoplemenski Nmec? Narodni socialisti smatrajo nemško raso (pleme) kot prvo na svetu. Kaj popolnejšega seveda sam vsemogočni Bog ne bi mogel ustvariti, kakor je čistokrvni Nmec. Težava pa je v tem, kje najti to nemško čistokrvnost. Prusi, ki jih narodni socializem smatra za najbolj strumne Nemce in za hrbtnico nemštva, so najdalje od nemške čistokrvnosti, ker so ponemčeni Slovani. Samemu voditelju Hitlerju se je pripetila nezdoga, da se je med njegove prednike pomešala tudi »nečista« kri. V Avstriji sedaj podrobno preiskujejo Hitlerjev rod v njegovih prednikih. O uspehih te preiskave poročajo avstrijski listi. Dognalo se je, da se je Hitlerjev oče do 40. leta pisal »Schicklgruber«. V dokaz služi uradni matični izpisek občine Braunau ob Inu, podpisan od župana dr. Friderika Leisnerja, ki

pravi: »Alojz Hitler (oče državnega kanclerja) se je prej pisal Schicklgruber, ter je bil vsled odloka c. kr. okrajnega glavarstva v Mistelbachu z dne 6. jan. 1877, št. 112, prepisan na ime Hitler. Bajе radi dedščine.« Za kakšno dedščino gre? Navedeni matični izpisek kaže pot, po kateri je ta dedščina prišla, ko navaja, da je bila babica Hitlerjeva (mati njegove matere) rojena Hitler. Odkod je prišla ta Hitlerca? Židovska verska občina v Polni v sedanji poljski državi uradno poroča, da se je nekaj članov židovske rodbine Hitler pred nekaj desetletji preselilo v Avstrijo. Dokazano je, kakor poročajo avstrijski časniki, da je neka Klara Hitler, ki je bila rojena leta 1821 v Polni ter je zapisana v židovskih matrikah, se z drugimi židovskimi člani rodbine Hitler preselila v Avstrijo ter se naselila v Spitalu. To je tisti majhni kraj, kjer je Ivana Hitler (babica državnega kanclerja) se poročila s kmetom z imenom Pözl. Iz tega zakona se je rodila Klara Pözl, ki se je poročila z imenovanim kmetom Schicklgruberjem ter je postala mati sedanjega nemškega državnega kanclerja. Da bi prišel do Hitlerške

dedščine, je Schicklgruber svoje ime spremenil na ime Hitler. Potemtakem teče v žilah voditelja narodnih socialistov, ki so propovedniki nemške čisto krvnosti, kri poljskih židov. Zanimivo in neprijetno!

Novi zakoni v Nemčiji — obveznost hitlerjevskega pozdrava. Hitlerjeva vlada je sprejela zadnji čas tri nove zakone: Zakon o zaplembi premoženja komunistov iz maja se razširi na imet je socialno-demokratske stranke ter njenih organizacij. Zaplenilo se bode premoženje onih organizacij, katerih pripadniki hujskajo v inozemstvu proti Nemčiji, ali se udeležujejo proti državi. — Drugi zakon govori o odvzetju državljanstva državljanom v inozemstvu, če so se s svojim postopanjem pregrešili proti dolžnostim zvestobe do države in nemškega naroda in če so škodovali nemškemu interesom. — Tretji zakon prepoveduje snovanje novih strank. Vsak poskus snovanja nove stranke se bo smatral kot veleizdaja. — Notrajni minister dr. Frick je odredil hitlerjevski pozdrav (dvig desnice) kot splošen nemški pozdrav.

Münchenski kardinal interniran.

Münchenski nadškof kardinal Faulhaber je jako borbena narava ter je z vso odločnostjo pobijal narodni socializem. ~~Hitlerjevi mu tega niso nikdar odpustili, marveč se vedno trudijo kako bi se na njem maščevali.~~ Ko je bilo teden po Binkoštih v Münchenu veliko zborovanje katoliških rokodelskih pomočnikov, ki so ga hitlerjanska divjaštva onemogočila, so hitlerjevske napadalne čete zaprele kardinalu, da ga bodo obesili, čim se pojavi v cerkvi. Bavarsko notranje ministrstvo je kardinalu sporočilo, da bo zaplenilo vsa cerkvena posestva. Kardinal je proti temu slovesno protestiral ter je izjavil, da bo, ako se zaplenitev izvrši, odgovoril z interdiktom = z zabrano službe božje, delitve sv. zakramentov in izvrševanja cerkvenih obredov. To je pomagalo. Zaplemba cerkvenega imetja se ni izvršila. Bavarsko notranje ministrstvo pa si je hotelo svojo jezico ohladiti nad kardinalom s tem, da ga je hotelo dati zapreti na nekem kraju blizu mesta München. Ko je zvedel za to voditelj Adolf Hitler — istočasno je tudi zvedel, da hočejo narodno-socialistični gorečniki zapreti tudi centurmskega voditelja in bivšega kanclerja dr. Brüninga — je oboje prepovedal. Vendar pa je münchenki kardinal interniran v svojem stanovanju, odkoder se ne sme giniti. Pred durmi nadškofove palače stoje na stalni straži narodno-socialistični napadalni oddelki.

Framasoni v Palestini. Framasoni ali svobodni zidarji so tajna organizacija ljudi, ki hočejo — od tod imajo ime — sezidati zgradbo človeške družbe brez Boga in vere. So protivniki vsake vere, katoliški veri pa so vprav sovražniki. Naselili so se ti ljudje po vseh državah sveta ter povsod ustanovili svoje

tajne organizacije, ki se imenujejo lože. Te so prave podpihovalnice sovraštva proti katoliški Cerkvi. Če se je v kakšni državi pojavil pokret za laizacijo = poposvetnjačenje javnega življenja, za izrinjenje Cerkve in njenega vpliva iz javnosti, vir in začetek tega pokreta je bil v framasonski loži. Tako je bilo pred tremi desetletji v Franciji, tako je v Mehiki, tako je v Španiji, tako je drugod... Ti protivniki krščanstva in zlasti katolištva so se vgnedili povsod, in tudi v sveti deželi. Nedavno so katoliški listi v Franciji objavili statistiko framasonstva v Palestini. Vseh framasonskih lož v sveti deželi je 23, polovica jih je v Jeruzalemu. Nekatere so povse židovske, druge angleške, tretje mešane. V židovskih se kajpada delajo kupčije ter izvršujejo cenarni posli, toda kujejo se tudi politični načrti ter se delajo naklepi, kako pretvoriti Palestino v nacionalno judovsko državo. Angleškimi ložam v Palestini je skupno z židovskimi, da silno čislajo kralja Salomona. Koncem svetovne vojne so častniki polka, ki je bil štačioniran v Jeruzalemu, na prostoru, kjer je nekdanj stal Salomonov tempelj ter zdaj stoji sloveča Omarjeva mošeja, priredili z dovoljenjem muslimanskih Arabcev framasonsko svečanost. Nakane, ki jih ima framasonstvo v Palestini z deželo, ki je kot domovina Odrešenika vsem kristjanom sveta, so protivne krščanstvu, osobito še katolištvu.

Menihi s sv. Bernharda v Aziji. Početkom 11. stoletja — torej pred 900 leti — je ustanovil sv. Bernard Mentonski († 1008) na gorah Velikem in Malem sv. Bernhardu meniško naselbino, ki naj bi bila zavetišče za številne potnike, ki tamkaj potujejo preko Alp. Bernhardsko veliko gostišče je bilo izrednega pomena za ljudi, ki so potovali iz Nemčije ali Francije ali iz drugih evropskih pokrajin v Italijo ali pa v obratni smeri. Jako nevarni so bili potnikom snežni zameti, ki so globoko zametli alpske prelaze. Če je kak potnik zabredel v

snežni vrvež, je bil gotovo zgubljen, ako mu ni prišel kak pater na pomoč. V to svrhu so si patri vzredili posebne pse (Bernhardince), ki so prinesli ponesrečencem prvo pomoč ter z glasnim laježem priklicali patre in brate, da so rešili ponesrečenega človeka. Samo eden teh psov — sedaj je nagačen v švicarskem mestu Bernu — je rešil 40 ljudem življenje. Dandanes, ko je toliko prometnih sredstev na razpolago, ljudje ne potujejo več peš preko Alp. Zato je gostišče na sv. Bernhardu zgubilo tamkaj svoj pomen. Da bi pa vendar nadaljevali tradicije (izročila) svojega reda, so patri sklenili napraviti gostišče v krajih, kjer ljudje še veliko potujejo peš ali pa na živini in kjer jim v slučaju nesreče nihče ne nudi pomoči. Ti kraji so v Srednji Aziji na visoki planoti Tibet pod največjim gorovjem sveta, pod Himalajo. Dva patra: Melly in Coquoz, sta z dvema bratoma odpovala pred nekaj meseci v Tibet, da tam zgradita gostišče po vzoru onega na Velikem sv. Bernhardu. Iz Azije sta pisala svojemu redovniškemu predstojniku pismo, v katerem poročata, da sta srečno prišla v Tibet. Dne 1. aprila sta dospela do tistega mesta visoko v gorah, kjer bosta zgradila samostansko naselbino. Patra in tudi oba samostanska brata se pridno učijo jezik tamošnjega ljudstva. Obenem pa skrbno izdelujejo načrt za zgradbo gostišča. Težave so velike že radi tega, ker tamkaj ni dovolj gradbenega materiala ter ga morajo na živalih prinašati od drugod. Pogumni menihi pa bodo premagali vse težave ter upajo, da se jim bo kmalu posrečilo zgraditi gostišče, kjer bodo poganskim potnikom skazovali dobroto, ki so jih stoletja skazovali krščanskim potnikom na Velikem sv. Bernhardu.

Veliki romarski shod na Svetih gorah — župnija Sv. Peter pod Svetimi gorali — Bo v soboto dne 5. avgusta t. l. že v petek dne 4. avgusta, bo na Svetih gorah ob 10. uri sejm-ska sv. maša, zvečer pa večernice. V soboto dne 5. avgusta bo na Svetih gorah večje število duhovnikov, vsled česar se začnejo svete maše že rano zjutraj. Ob 7. in ob pol 11. uri bodeta pridigi in sv. opravilo s sv. blagoslovom. Na razpolago bo dovolj spovednikov. — Častilci Marijini! Težki so časi, v katerih živimo. Naš rod takšnih ne pomni. Marsikdo klone pod silo razmer. Nevpogljiv in neomahljiv je le oni, ki mu je vse življenje zasidrano v Bogu, oni, ki se krepča iz neusahljivih vrelcev svete vere. Vsi rabimo novih moči v teh razruvanih časih in izprosili si jih bodemo pri Njej, ki vas vsa radostna pričakuje — pri svetogorski Kraljici. Ne preslišimo njenega vabila, temveč pridimo od blizu in daleč pred Njen prestol, in potolaženi, okrepljeni se bomo vrnili z blagoslovom Njenega Sina na svoje domove.

GORA OLJKA V SAVINJSKI DOLINI.

Ob obletnici strašnega požara na Gori Oljki, ki je skoro popolnoma uničil znamenito romarsko cerkev, katero nazivljejo katoliški Slovenci »biser Sav. doline«, se je širši odbor za obnovo cerkve na Gori Oljki sestal k seji, da pregleda dosedanje delo in napravi načrte za bodočnost. Ogromno delo se je že izvršilo in je zahtevalo mnogo truda ter

žrtev, da so cerkev in zvonika vsaj za silo pokrili, kar je pač zasluga prav vseh brez izjeme od blizu in daleč, ki so potrebno darovali ali pa pomagali pri delu in vožnji. Odbor se čuti dolžnega, da se tem potom zahvali prav vsem in jih prosi, da mu ostanejo tudi v bodoče naklonjeni. Bog plačaj! Ker pa sta zvonika samo začasno pokrita in je cerkev potrebna tudi novega ometa in ker se s pobiranjem prostovoljnih prispevkov v današnji krizi ne doseže dovolj uspeha, se je odbor po vsestranskem preudarku odločil, da priredi v jeseni na običajno Križevo nedeljo, dne 17. septembra, na Gori Oljki veliko javno tombolo z mnogimi prav lepimi dobitki. Radi tega prosimo vsa bližnja društva, da na ta dan ne priredijo nobenih prireditev. Obenem se obrača odbor do vse naše javnosti s prošnjo, da nabiralcem dobitkov in prodajalcem kart ne odrežejo njihove prošnje. Pokažimo, da hočemo božji hram na Gori Oljki, ki je tudi lepa izletniška točka, opremiti tako, da bo v čast Bogu ter v ponos in kras cele Savinjske in Šaleške doline.

NOVICE

Letošnja zlatomašnika. V naši škofiji obhajata letos izredni jubilej zlate sv. maše dva gg. duhovnika, ki obadva prebivata pri Sv. Juriju ob južni želez. To sta tamošnji župnik preč. g. častni kanonik Valentin Mikuš in vpokojeni vojni kurat I. razreda vlč. g. Jak. Marzidovšek. Oba sta bila posvečena za duhovnika istega dne: 20. julija 1883. Valentin Mikuš je bil rojen 7. januarja 1. 1860 v Gornjemgradu kot nečak nepozabnega celjskega opata Franca Ogradija. Pri Sv. Juriju ob južni žel. že župnikuje od 4. marca 1897, torej že preko 36 let. Za častnega kanonika je bil imenovan 9. maja 1928. Drugi g. zlatomašnik, Jakob Marzidovšek, je fizično za poldrugo leto starejši, rojen je namreč bil 8. julija 1858 na Ponikvi, obhajal je torej ta mesec 75letnico svojega življenja. G. Marzidovšek si je pridobil velika zasluge kot vojaški duhovnik ter je moral radi svojega kremenitega narodnega prepričanja v nekdanji državi veliko trpeti. Obema gg. zlatomašnikoma priskrbe čestitke slovenskega ljudstva z iskreno željo: Bog Vaju ohrani še mnogo let!

P. Gratus Kostanjšek — 50 let, 25 let. V naslovu je označen dvojni jubilej, ki ga letos obhaja g. pater Gratus Kostanjšek, katehet 2. mestne dekliške mešč. in 4. dekliške osn. mestne šole v Mariboru, definator frančiškanskega reda. Luč sveta je zagledal v solčnih Sromljah v lepem našem Posavju 10. junija 1883, je torej pred dobrim mesecem videl Abrahama. V duhovnika je bil posvečen 14. julija 1908. Danes obhaja svoj srebrni mašniški jubilej v svojem rojstnem kraju. Gospod p. Kostanjšek, strokovno veleizobraženemu in vnetemu katehetu naše mladine, kličevo ob njegovem dvojnem jubileju: Na mnoga

Vedno zvest prijatelj!

Tako je bilo že prej in tako je še danes: Schichtovo terpeninovo milo pomaga gospodinji kakor nobeno drugo, da je v hiši vse lepo čisto!

Torej: Pazite prav posebno na izvorni ovoj in na varnostno znamko „JELEN“. Potem se Vam ni bati gonarejenih mil.

..ampak poprej za namakanje: Ženska hvala!

SCHICHTOVO

TERPENTINOVNO MILO

ST11-33

PRILJUBLJENI JUGOSLOVANSKI IZDELEK!

leta! Božja milost z Vami in z Vašim delom!

Nova frančiškanska gvardijana. Za gvardijana v Ljubljani je imenovan mariborski g. p. Gabrijel Planinšek. Za gvardijana v Maribor pride dose-danji ljubljanski gvardijan g. p. Gracijan Heric. Novi gvardijan je nečak blagopokojnega p. Kalista Herica, graditelja mariborske Marijine bazilike.

Smrt dobrega šolskega upravitelja. V Mariboru je umrl vpokojeni g. šolski upravitelj Anton Križ. Pokojni je bil dolgo vrsto let vsestransko priljubljen in spoštovan vodja osnovne šole v Zavrču pod Ptujem. Ostani mu ohranjen časten in hvaležen spomin, preostalim naše sožalje!

Umrl je na Pobrežju pri Mariboru znani bivši sodnijski cenilec in posest-

»Vojaški novinec«, povest, dobiš brezplačno, ako naročiš knjigo **»Moj tovariš«,** ki naj spremlja vse slovenske fante, kateri odhajajo kot vojaški novinci od doma. Knjiga **»Moj tovariš«** bo fantom pravi angel varih na poti. Vsakdo, ki hoče, da bodo ostali fantje, kakor so od doma šli, naj oskrbi za spomin na vojaško vežbo to knjigo! — Cena knjigi je 16 Din in z zlato obrezo 20 Din. Naročila prejema: Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

nik Ivan Reibenschuh v visoki starosti 81 let.

Utonil je pri kopanju v Mariboru 22-letni krojaški pomočnik Franc Kocbek iz Loške ulice. Ni znal plavati, pa se je držal za čoln in se spuščal vedno bolj na globoko. Zmanjkalo mu je naenkrat tal in Drava ga je odnesla.

Vlom v trgovino. V noči od 14. na 15. julij je bilo vlomljeno v Studencih pri Mariboru v Kumperščakovo trgovino. Škoda je precejšnja.

V ribniku utonil. 26letni elektromonter Ivan Jaš iz St. Ilja pri Slovenjgradcu se je podal dne 15. julija s svojim stricem, pri katerem je stanoval v Studencih pri Mariboru, kopat v betnavski ribnik. Prvi je plaval preko ribnika stric, za njim Ivan, ki je pa med plavanjem izginil in utonil.

Žepar je izmaknil dne 16. julija na mariborskem trgu gospej Auschovi soprogi industrijalca, ob priliki nakupa malin ročno torbico. V torbici sta bili poleg gotovine moška in ženska zlata ura. Gospa je oškodovana za 2800 dinarjev.

Otrok utonil v mlaki. V Dobrenju pri Pesnici je utonila 22 mesecev stara Francka Lipovš, hčerka posestnika Fr. Lipovša. Otrok je zašel v mlako, iz katere ga je potegnila dekla že mrtvega. Pred 5 leti je utonila v isti mlaki Lipovševa prva hčerkica.

170 let stara Mehikanka Martina de la Roca od Sv. Ane v Kaliforniji.

Požig radi zavarovalnine. Pred mariborskim sodiščem je dajal dne 11. julija odgovor radi požiga lastne hiše 27letni posestnik Ivan Rotar iz Zgornjega Gasteraja pri Št. Lenartu v Slov. goricah. Hišo je zažgal in dobil zavarovalnine 20.000 Din, s katero si je postavil novo hišo in še plačal nekaj dolgov. Govorice o požigu je potrdila tudi Rotarjeva žena, s katero se je sprl. Požigalec je na podlagi ženinine izpovedi priznal dejanje in je bil obsojen na 4 leta robije.

Ogenj je izbruhnil v školah pri Pragerskem pri posestniku Štefanu Greifu in mu uničil gospodarsko poslopje in kolarnico. Večjo nesrečo so preprečili gasilci iz Cirkovc. Požarna škoda je le delno krita z zavarovalnino.

Radi uboja svaka pred sodiščem. — Posestnik Ludvik Toš je gnal dne 13. februarja kravo, katero je kupil pri Sv. Andražu v Slov. gor., domov v Brengovo. Spotoma se je oglasil pri svojem svaku Antonu Šiška, s katerim sta si bila nekaj v jezi. Toš je potrkal na svakovo okno, ta je pa tiho odprl vrata in Toša udaril z ostro sekirico petkrat po

glavi. Težko ranjenega so spravili v mariborsko bolnico, kjer je umrl. Obtoženi Šiška se je zagovarjal 11. julija pred mariborskim senatom s silobranom, a je bil obsojen na 6 let robije, na odškodnino 5000 Din vdovi pokojnega, obema Tošoveima otrokoma pa vsakemu mesečno 50 Din, dokler ne bosta stara 14 let.

Se ubil pri obiranju črešenj. V Cogotincih pri Sv. Antonu v Slov. gor. je padel s črešnje pri obiranju sadu posestnik Jernej Anželj in se ubil.

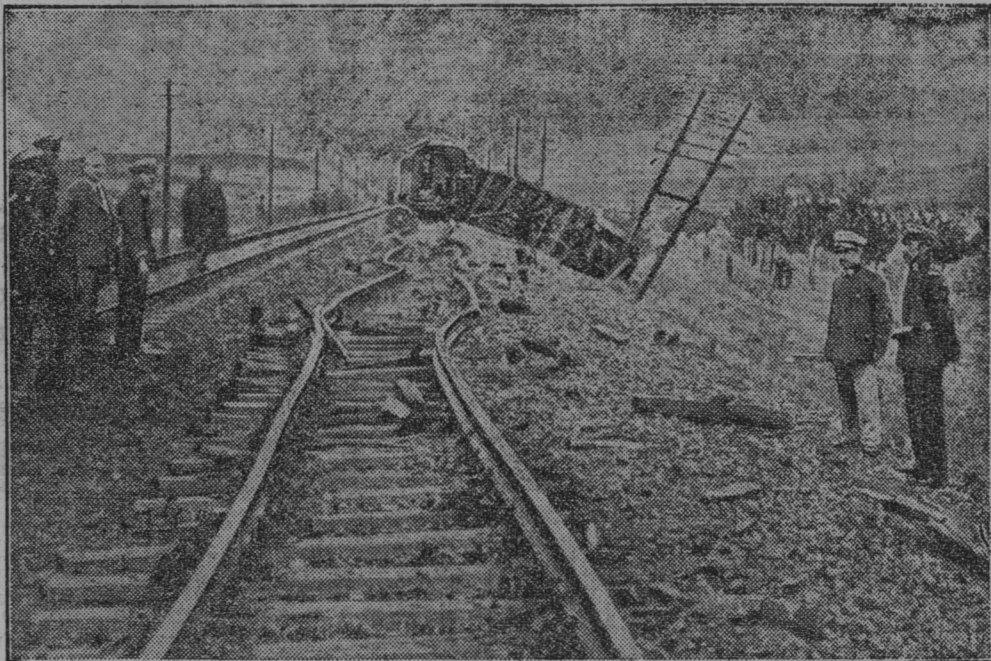
Požar uničil dve manjši domačiji. V Strmcu pri Ptujju je uničil požar stanovanjsko in gospodarsko poslopje kočarici Elizabeti Fürbas. Elizabeta je bila usodepolnega dne pri sosedu v vinogradu na delu. Doma je bila le 12letna hčerka, ki je gnala kravo na pašo. Požar je najbrž nastal vsled nepredvidnosti dekline. — V Braclovcih je izbruhnil požar ob dveh zjutraj v viničariji posestnika Alojzija Raušla iz Slomov. Viničarijo je imela v najemu Terezija Kmetec z dvema otrokoma. Hiša je bi-

la lesena in z njo pod eno streho še hlev in listnjak. Skupna zgradba je pogorela do tal. Kmetčevu so vzbudili iz spanja štirje udarci na okno. Obstojam sum na požig.

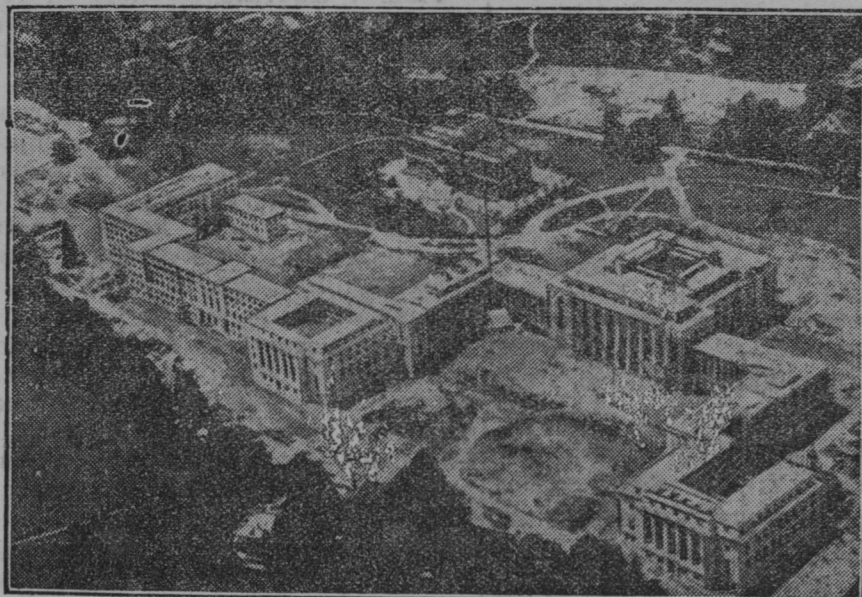
82letna starka zgorela. Na Stavbarjevem posestvu nad Dravogradom ob avstrijski meji je izbruhnil ogenj v tamošnji koči, v kateri sta prebivala 78letni Jožef Jurič in njegova 82letna slabotna in bolna žena Marija. Ogenj je zalotil oba starca ob polnoči, ko sta trdno spala. Jožef se je prebudil še pravočasno, da je zbežal iz koče. Ko je hotel še po bolno ženo, se je udrla streha in strop in starka je zgorela pod gorečimi in tlečimi ruševinami.

Kap je zadela pri padcu z lestve 60letnega hlapca Josipa Planko iz Malih Braslovč. Umrl je čez par dni po nesreči.

Pravočasno pogašen ogenj. V noči je izbruhnil ogenj v Königovi kopitarni v Mestinju. Gasilci so ogenj pogasili pravočasno.

Iztirjenje D-vlaka na progi Stuttgart—Berlin pred postajo Niedertreba. Nesreča je zahtevala 4 mrtve, 18 težko in več lažje ranjenih.

Nova palača Društva narodov v Ženevi. — Desno: Avstrijski žandarji izročajo Madžarom znanega atentatorja na vlake v Avstriji in na Ogrskem. Zločinec Silvester Matuška je v verigah,

Trije sodi vina se razbili. Dne 13. julija zjutraj je pripeljal iz Pilštajna proti Mestinju avto podjetnika F. Švaba iz Ljubljane 25 hl vina. Avto se je prevrnil tik pred Mestinjem in so se razbili tri sodi.

Vlomljeno je bilo v noči 13. julija v Zavodni pri Celju v trgovino gospe E. Confidenti in odnešene nekaj gotovine.

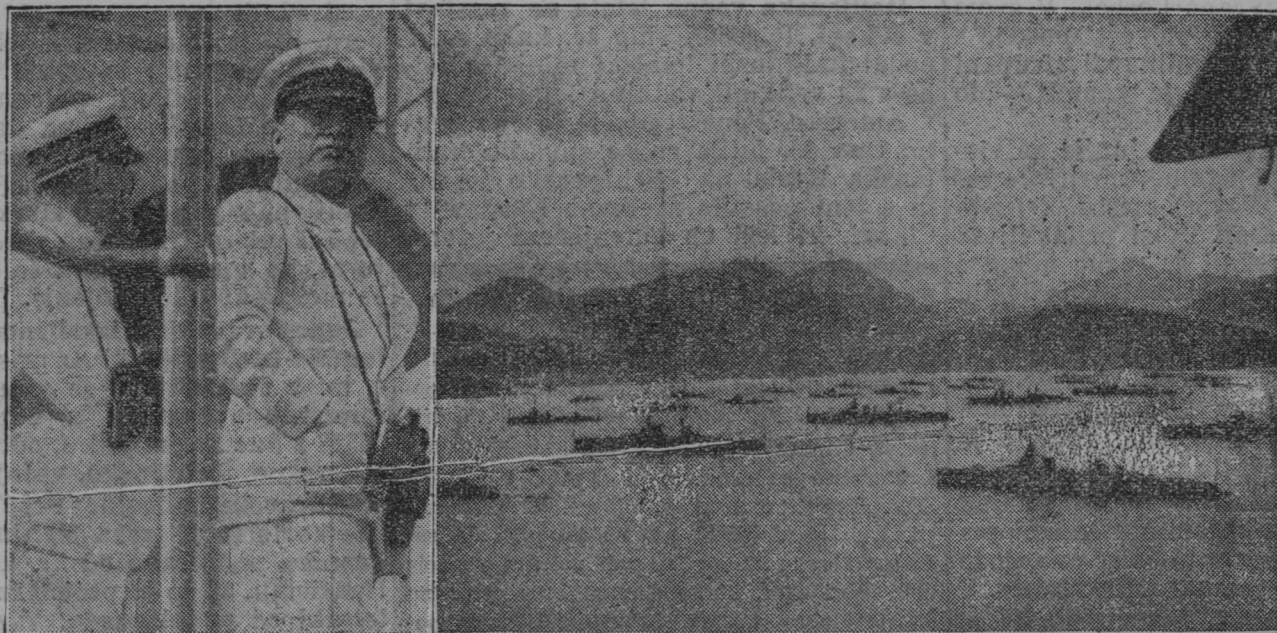
Mila sodba. Celjsko sodišče je obravnavalo dne 12. julija slučaj uboja v Senovem pri Rajhenburgu. Obtožen je bil Franc Novak, bivši orožniški kaplar, ker je v noči od 10. na 11. maja t. l. v Senovem usmrtil s strelom iz vojaškega samokresa v trebuh rudniškega paznika Sadar Leopolda. Obtožnica naveda, da sta proti večeru dne 10. maja t. l. vstopila Sadar Leopold in njegova 18-letna služkinja Dolenc Marija v Klajnskovno gostilno na Senovem, kamor je prišel v mraku tudi orožnik Novak Fr. po cigarete. Sadar je povabil orožnika k svoji mizi na kozarec vina. V gostilni so pili še čez polnoč, nekaj po njih po

so odšli Sadar, Novak in Dolenc skupno v smeri proti svojemu domu. Med potoma je Sadar izostal, Novak je pa šel nekoliko naprej z Dolenc Marijo. Ko so šli nekaj časa zopet skupaj, je Sadar postal na mah ljubosumen, strel Dolenc Marijo nekoliko za ramo in jo pozval, naj gre domov. Sadar je nato zahteval od dekleta svojo aktovko, katero je nosila v svoji košari. Dolenc se je nekoliko branila, končno se je pa le udala in Sadar je začel po aktovki nekaj brskati. Novak, ki je stal nekaj korakov proč, je potegnil svoj službeni revolver in ustrelil Sadarja v trebuh. Sadar je bil pri zdravniku g. dr. Benedičiču v Senovem, nato je bil pa poslan v bolnišnico v Brežice, kjer je za posledicami strela umrl. Obdolženec Novak se je izgovarjal s silobranom, ker je potegnil Sadar iz ljubosumnosti iz aktovke lovski nož in ga nameril proti njemu. Novak je bil obsojen radi prekoračenja upravičenega silobrana na 4 mesece navadnega zapor, v katerega se

mu všteje preiskovalni zapor. Istočasno je bil ubit v Hudijami pri Laškem Sadarjev brat Mirko (7. maja), ki je umrl med prevozom v bolnico v Celje.

V pijanosti okraden. Inozemski monter, ki je začasno uslužben pri večji ljubljanski tvrdki, si je toliko privoščil dobrega vinca, da je zaspal na ulici. Spečemu sta izmaknila dva nepridiprava listnico s 3000 Din in se odpravila popivat. Ko se je monter prebudil iz vinske omotice, je prijavil tatvino policiji, ki je kmalu izsledila uzmoviča v osebi 27letnega Karla Perneka, doma iz Ptuja, in 37letnega Ivana Mlakarja s Tolminskega. Oba tatova sta že predkaznovana. Od ukradene gotovine 3000 Din so našli pri lopovih po aretaciji samo par stotakov.

Zidar se ubil. Dne 14. julija je delal 31letni zidar Ivan Baumkirchner iz Lož pri Marijagradcu na neki hiši na Strmcu pri Sv. Krištofu nad Laškim. Ogrodje se je podrlo, zidar je padel tako nesrečno, da je vsled zloma hrbe-

Manevri italijanske vojne mornarice v Sredozemskem morju. Levo: Mussolini na krovu križarke »Pola«. — Desno: Mornarica zasidrana v zalivu Gaeta.

Turki niso več najmočnejši kadilci.

Na vprašanje po deželi, kjer se največ pušijo, bi bili nekoč brez vsega prejeli odgovor: Na Turškem. Vzglede pušača nam je bil trebušasti Turčin, podložnik sultanov, ki spušča iz svojega čibuka tobakne dime proti nebu. Saj je ta slika krasila vse cigaretno škatlice. Danes so se časi spremenili in tudi Turčija je zgubila prednost, kar se tiče pušenja. Iz statistike, katero je objavil angleški gospodarski list, je razvidno, da je danes Holandska ona pokrajina, kjer — najbolj pušijo. Vsak holandski državljan porabi na teden povprečno 60 gramov duhana.

Pavel Keller:

28. nadaljevanje.

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Sicer je bila to kriva prisega, toda to nama ni bilo prav nič mar. Meni se Colnar mora umakniti, mi pripomoči do velikega bogastva, Jerasu pa sem obljubil zlate čase. Kaj mi je bilo za Colnarja? Čim v večjo nesrečo pride, tem ljubše mi je. Napila sva se še poguma, nato pa sva se splazila nazaj do Colnarjeve hiše. Colnar je še vedno sedel na stopnici. Med tem je bil docela izpraznil steklenici in je bil brez zavestno pijan. Izvršila sva svoj načrt. Jeras je brez zavestnemu potegnil čevlje z nog in si jih sam obul, nato je vzel Colnarju klobuk in svilen zavratno ruto in odšel na vrt. Jaz sem slonel v senci in gledal. Še nikoli v življenju me ni tako zeblo do mozga, kakor tisto noč. Strašansko sem se bal, da bi kdo ne prišel in naju videl. Toda vse je bilo mirno

kakor na pokopališču. Jeras se je vrnil. Mrtvemu dekletu je bil sezul plesne čevlje in napravil z njimi sledove po razmočenih tleh prav do studenca. Meni je postalo slabo. Slednjič se je Jeras zopet vrnil. Mrliča je bil zopet obul in sedaj nataknil še pijanemu Colnarju čevlje na noge. Klobuk je bil vrgel proč na vrtu, ruto raztrgal in jo pustil pri studencu. Stvar sva torej dovršila; zeblo me je, čeprav mi je tekel pot po čelu, bilo mi je strahovito slabo in tresel sem se po celem telesu. In vendar nisem ničesar preprečil, ker sem hotel imeti Ano in studenec. Nato sva šla domov in sva pila. Zgodaj zjutraj se je pričelo pohujšanje pri Colnarjevih, nato so odpeljali Colnarja v zapor. Posrečilo se nama je. In prisegla sva pred sodnijo, Colnarja so obsodili na 12 let.

Za mene pa niso prišli dobri časi. Posrečilo se je in vendar se ni posrečilo nič.

In tako je bilo vse zastoj. O, prekleta hudobija!

Jeras je utelešen hudič. Moje življenje je izpremenil v pekel, izžemal me je tako nesramno, da sem sedaj sam pred polomom. Kaj mi

lice in drugih notrajnih poškodb preminul po prepeljavi v celjsko bolnišnico.

V vlaku prijet vlomilec. Močan Bosanec Ale Bekanovič iz Cazima se je klatil zadnje dni po Rudniku na Kranjskem. Dne 11. julija je obiskal v noči skozi okno jedilno shrambo železniškega kontrolorja Franca Pihlerja. Pokradel in odnesel je perila in raznega blaga za 1300 Din in izginil proti Škofljici. Zjutraj so zapazili tatvino in gospa Pihlerjeva je odbrzela na kolodvor in se odpeljala na Škofljico, da pokliče na pomoč tamošnje orožnike. Na Lavrici je stopil v isti voz Bosanec, oblečen v gosposke hlače, držeč v roki damski dežnik in drugo robo. Gospa je takoj uganila, s kom ima opravka in se obrnila do v vlaku službujočega orožnika, ki je prijel tatu. Pihlerjevi so dobili vse blago vrnjeno, Bosanca so oddali v ljubljanske zapore.

Prostovoljna smrt vsled zastrupljenja s plinom. V Ljubljani si je končal življenje 58letni strežaj na igrišču na Kolerjevem vrtu, Franc Lorbek. V svojo sobico v baraki si je prinesel posodo s tlečim ogljem in je udihal strupeni plin tako dolgo, da ga je omamila — do smrti!

Velik vlom. V noči 13. junija so vlomili neznanci v blagajno kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu. Železno blagajno so izrezali in si prilastili 22 tisoč Din. Prebrskali so razne miznice in ukradli štiri kolajne, katere je dobila šola ob priliki raznih razstav.

Velika opekarna pogorela. Dne 15. t. m. je pogorela v Dvorski vasi pri Begunjah velika in komaj pred dvema letoma zgrajena opekarna. Škoda je milijonska, a je krita z zavarovalnico.

Avto in kolesar. V Bohinjski Beli pred železniškim mostom v bližini postaje napravi cesta zelo oster ovinek in poleg tega je še tamkaj strm klanec. V smeri iz Bohinja je vozila dne 12. julija avto soproga ljubljanskega veletrgovca Majerja. Kolesar Jože Gošar iz Gorja pri Bledu je zadel z večjo brzino v avto

od strani. Udarec je bil tako silovit, da ga je vrglo s kolesa čez avto in na tla, kjer je obležal nezavesten. Dobil je hude poškodbe na glavi in si zlomil obe roki in nogi.

Strela ubila kmeta na polju. Dne 14. julija je ubila strela na polju kmeta Ignaca Kaplan iz Velike Jazbine pri Bregani na Dolenjskem. Omenjeni je okopal med drugimi krompir na njivi, ko je privihrala nevihta. Drugi so zbežali vedrit, Kaplan je še pospravljaj motike in tedaj je udarila vanj strela in ga ubila.

Požar. Med nevihto je udarila strela v oreh posestnika Semeniča v Jesenicah na Dolenjskem. Z oreha je preskočila strela na svinjski hlev, ki se je vnel. Doma je bil posestnikov sin, ki je izpustil živino. Večjo nesrečo so preprečili gasilci.

Zadušil se je vsled dima. Posestniški sin Franc Godeš v Planini pri Rakeku je v postelji pušil cigareto in zaspal. Od cigarete se je vnela postelj in Franca so našli vsled dima zadušenega.

Italijanska vodna letala na razstavi v Čikagi. Poročali smo že, kako se je podal italijanski letalski minister Balbo s 23 velikimi vodnimi letali na pot v Ameriko. Ponesrečilo je le eno letalo. Dne 16. julija so se spustila italijanska letala na Michigansko jezero, in s tem posetila svetovno razstavo v Čikagi, ki leži ob omenjenem jezeru.

Vzajemnost, društvo duhovnikov lav. Škofije,

ima svoj redni občni zbor dne 21. avgusta t. l. ob 10. uri dopoldne v Mariboru, v bogoslovski avli. Na dnevnem redu je: 1. Otvoritev. 2. Čitanje zapisnika zadnjega obč. zbora. 3. Poročilo odbornikov. 4. Poročilo tajnika ZOV. 5. Volitev novega odbora. 6. Slučajnosti. Ako ob določeni uri ne bo navzoče zadostno število članov, se vrši pol ure pozneje nov občni zbor, ki bo sklepal brez ozira na število članov. Čl. gg. duhovniki-člani so naprošeni, da se v lastnem interesu mnogoštevilno udeležijo tega občnega zbora.

Italjani so napravili tokrat v drugič polet iz Evrope v Ameriko z večjo skupino letal.

Eden od voditeljev bivše Radičeve stranke ustreljen. Dne 14. julija zjutraj je ustrelil obubožani kmet Tomo Koščec v Dugem selu Josipa Predavca na dvorišču njegove hiše. Kljub takojšnjem prevozu v Zagreb Predavcu ni bilo pomoči. Prijeti Koščec je izjavil, da je zagrešil zločin iz maščevanja, ker mu je bila po Predavčevi krivdi vsiljena v roko beraška palica. Josip Predavec je bil star 49 let. Že kot srednješolec je sodeloval v takratni Radičevi stranki. Pozneje je dovršil na Češkem višjo poljedelsko šolo in je bil nameščen v Zagrebu pri Savezu hrvatskih seljaških zadrug. Leta 1910 je bil kot radičevac izvoljen v sabor. Odrekel se je mandatu in postal revizor v bivšem Hrvatsko-slavonskem gospodarskem društvu. V času svetovne vojne je upravljal srbske kmetijske zadruge. Po prevratu je bil poslanec Radičeve stranke do 6. januarja 1929 in nekaj časa tudi predsednik zagrebškega oblastnega odbora. Bil je finančni voditelj vseh Radičevih denarnih in sploh gospodarskih podjetij. Radi poloma Seljačke banke je bil obsojen na daljši zapor, katerega je odsedel v Lepoglavi. Po prestani kazni se je posvetil nadaljnim študijam v poljedelski stroki in je hotel baš napraviti iz tega predmeta doktorat, ko mu je uničila žalostna smrt še moško-krepko življenje.

Jugoslovanskim izseljencem iz Holandije in Belgije, ki so prispeli dne 7. t. m. v Jugoslavijo, se sporoča, da je ministrstvo prometa z odlokom broj 14328 z dne 10. julija t. l. odobrilo vsem izletnikom četrtinsko vožnjo na progah dravske banovine. Pri nakupu vozne karte se je treba legitimirati z izkaznico, podpisano od kr. konzulata v Haarlemu, ki so jo prejeli izseljenci-izletniki od podpisanega. V slučaju, da kdo nima izkaznice, naj piše na naslov: Drago Oberžan, izseljeniški duhovnik, Zidani most.

preostane še na svetu? Česa naj še upam? Sramote, posmeha in ječe.

Stara Golobovka iz naše vasi je bila nocoj pri meni. Smrtno me sovraži. Jeras ji je povedal vse, kar ve o meni, tudi svojemu bratu me je izdal. Ta je zakotni pisatelj v mestu, števil. 17.

Golobovka me bo jutri naznanila. Vem, da bo res storila to, da ne grozi le tja v en dan. Gotovo bo storila to. Zato sem sklenil, da odidem s tega sveta, kjer nisem našel prav nobene sreče in kjer ničesar drugega nimam pričakovati več ko posmehovanje in ječo.

Kdo ve, kako je tam na oni strani.

Predno pa pojdem, hočem olajšati svojo vest, ki me je čestokrat mučila in plašila. Zato sem kratko pred svojo smrtjo zapisal te vrstice. Vse, kar je zapisano, je res. Sedaj pa storite, kar hočete, jaz se odpravljam. Rudolf Meden.

Colnarjevi.

Colnar je dolgo ležal v mestni bolnišnici. Do tega časa so njegovi živci še vzdržali, sedaj pa so mu odpovedali.

Nekoč je zamrmral:

»Zakaj je tako svetlo? Zakaj je okno tako nizko, da lahko pogledaš skozi? Zakaj stoje cvetlice na mizi?«

Sprva ni mogel k sebi. Da, večkrat je rekel: »Domov bi rad!«

Toda s tem ni mislil na Colnarjevo hišo, mislil je na kaznilnico. Tesno mu je bilo v svobodi, želel si je nazaj v svojo celico.

Stari učitelj je bil edini, ki mu je zdravnik dovolil obisk. Vse drugo je bilo za bolnika še pretežavno.

»Gospod učitelj,« je rekel bolnik, »morebiti sem bil pa le jaz, ki je s Katrico storil tisto! Razkačen sem bil nanjo. In zelo pijan sem bil. Morebiti sem pa le bil! Vsa ta leta sem premišljeval o tem!«

»Nisi bil ti!« mu je odločno rekel učitelj. »In skoraj te sodnija oprostila.«

Bolnik se je slabotno nasmehnil.

»Oprostila — po devetih letih ječe? To je lepo. Smejati se mora človek!«

Za Holandsko pridejo Združene ameriške države z 58 grami na osebo. Nato Anglija in Belgija.

Kobilice na Ruskem.

Letos so obiskali notrajnost Rusije roji kobilic, kakor jih tamkaj še niso videli. Iz celih vasi je moralo pobegniti prebivalstvo. Polja v obsegu več kilometrov so oglodana do gole zemlje. Med ljudstvom vlada veliko razburjenje radi groznega pojava. Več drž. kolhozov so uničile kobilice in večim gubernijam grozi lakota, ako jim ne bo priskočila vlada pravočasno na pomoč. Oblast je odposlala v vsej naglici nad sovražnika cele

Dijaški dom v Ptuj sprejema v bodočem šolskem letu gojence, katerim nudi popolno oskrbo, nadzorstvo pri učenju, pouk v glasbi in petju ter dobro vzgojo. Celoletna hranarina znaša 5000 Din, plačljiva v mesečnih obrokih. Vsa potrebna pojasnila daje vodstvo Dijaškega doma; na željo se prospekt dopošlje takoj po pošti. 775

Ali mislite, da iz cele Jugoslavije naročijo blago od Stermeckija radi osebe ali imena? Ne, ampak zato, ker ima dobro in poceni blago in kdor še v Trgovskem domu Stermecki — Celje ne kupuje, mu priporočamo, da naj poizkusi. 754

Ako kupiš v prodajalni Ivan Trpin, manufakturna trgovina v Mariboru, Vetrinjska ulica 15, dobiš kolečar »Slovenskega gospodarja« zastoj.

Vlom pred 3000 leti.

V egipčanskem oddelku angleškega muzeja so predane javnosti najdbe, katere so odkrili zameniti angleški raziskovalci v grobu faraona Tutanchamona. Fotografirali so prstne odtise, ki so stari okroglo 3000 let. Howard Carter, ki je svojčas vodil iskopovanja v Egiptu, je prinesel fotografije odtisov iz Egipta v London in jih je pustil v muzeju s popisom opazovanj pri najdbi kraljevega groba.

Podzemeljsko grobišče, v katerega je bil pokopan nesrečni mladi farao z vsem veličastvom in sijajem, je bilo nekaj let po pogrebu obiskano od skru-

nilcev grobov. Vlomilci si za svoj obisk niso izbrali dragocenega nakita, ker ta je bil skrit v krsti in za nje nedostopen, ampak olja in mazila, ki so bila v tedajšnjih časih neizmerno veliko vredna, in katera so dajali imenitnikom seboj v grobe v dragocenih posodah. Na teh posodah za olje in mazila so pustili tatovi prstne odtise. Carter je posnel s pomočjo egipčanske policije te odtise, ki so bili izsledeni po 3000 letih in so ravno tako sveži, kakor bi se bil kdodanes dotaknil posod.

Na podlagi teh prstnih sledi si je mogoče ustvariti čisto pravilno sliko o vlovu, ki je bil zagrešen pred 3000 leti. Skrunilci grobov so vdrli v grobnico skozi postranski hodnik, katerega so razbili. Prinesli so seboj velike mehe, v katere so vlili iz svetih posod ukradeno olje. Nekaj teh mehov so pustili tatovi v naglici pred izhodom. Iz tega dejstva se da sklepati, da jih je nekdo v zadnjem trenutku pri delu zmotil in prepodil. Posode z olji so bile postavljene v grobnici na 2½ do 3 m visokih podstavkih. Da so zamogli vlomilci do njih, so nagromadili razne predmete, katere so slučajno našli po grobišču. Nekateri lopovi so morali biti ravnokar zaposleni z jemanjem posod s podstavkov, ko je došlo do vznemirjenja. Nekaj prej omenjenih predmetov so našli pri odkritju grobnice po tleh polomljenih in križ-kraž razmetanih.

Prof. dr. Karel Glaser.

Vsak stan, kakor tudi vsak posameznik, je dolžen doprinesti za zgradbo doma svojega naroda primeren del. Ta pa je odvisen od duševnih in telesnih zmožnosti dotičnika, od njegovih gmotnih razmer in tudi od stanu, kateremu pripada.

Izobraženstvo, ki razpolaga z dovoljnimi gmotnimi sredstvi in je neodvisno, bi moralo izvrševati najtežje naloge. Ostali razumniki, posebno od države plačani uradniki, učitelji in drugi imajo najtežje stališče z ozirom na javno delovanje. Tej vrsti pripada tudi mož, kateremu so posvečene te vrstice, prof. dr. Karel Glaser, ki je skoraj med pozabljenimi rodoljubi slovenskega naroda, pa je bil velik in vnet vzgojitelj in učitelj naroda z besedo in knjigo.

Karel Glaser je bil rojen v Hočah pri Mariboru dne 3. februarja 1845, umrl

armade, ki so oborožene z metalci plamenov. Vojaštvo je v ogroženih pokrajinah noč in dan na delu in vendar se mu ni posrečilo, da bi bilo ustavilo val kobalic. V znanstvenih krogih si belijo glave, odkod ti milijarde in milijarde broječi roji, ki so prodrli že do sosedne Poljske. Ruska sovjetska vlada je dala nalog posebni komisiji, ki naj dožene izvor te nadloge, da bo Rusija za bodoče boljše pripravljena za slučaj ponovne kobalicične poplave.

Morske globine.

Ako bi pogreznili najvišje gore na svetu v morske globine, bi jih presegalo morje na

Vsi so čakali, kdaj povpraša po svojih ljudeh.

Ni povprašal. Zato je nekega dne rekel stari učitelj:

»Dragi prijatelj, poslušaj me sedaj! Ali si ne moreš misliti, da žive ljudje, ki hrepene po tebi, ki bi te radi obiskali? Ali si moreš misliti, kdo so tisti ljudje?«

Colnar je odbijajoče zamahnil z roko.

»Ne, ne, tega si ne morem misliti!«

»Prijatelj, jutri te obišče tvoja žena — Ana.«

Bolnik se je pognal kvišku v postelji.

»Potem uidem . . . Potem uidem nazaj v kaznilnico! Potem moram domov!«

Zdravnik je pripravljen stal ob strani. S težavo sta pomirila bolnika, da je spet legel v posteljo. Nenadoma se je glasno zasmel.

»Kako sta abotna! Ana! Ali ne vesta, da je Ana čista ženska, da ne bo hotela imeti nobenega opravka s takim malopridnežem, s kaznjencem, kakršen sem jaz?«

Henko

Henko Henkeljeva soda za pranje in čiščenje je za namakanje perila neobhodno potrebna. Henko raztopi umazanino ter vam prihrani vso ostalo predpranje. Pazite vedno na naziv in omoč z znakom leva.

pa je dne 18. julija 1913 v bolnici v Gradcu, od koder je bil prepeljan na groblje rojstne župnije.

Gimnazijo je dovršil v Mariboru z odličnim uspehom. Klasično filologijo in slavistiko je študiral na Dunaju in je bil nato domači učitelj pri grofu Brandisu v Mariboru. Z letom 1868 je začel poučevati na javnih srednjih šolah. Telesno je bil sicer šibek, duševno pa orjak, jezikoslovec prvega reda. Poznal je korenito klasično filologijo in slavistiko. Poleg svojih gimnazijskih predmetov se je bavil intenzivno z indijsko-iransko filologijo. Poznal je orientalske jezike kot malokdo med Slovenci. Za znanstveno spopolnitev v tej stroki je še kot nad 40letni mož študiral v Berlinu in na Dunaju indijski jezik ter je napravil leta 1883 sanskritski izpit.

Drugi dan je prišla Ana. Povedala je zdravniku po svoji mirni, pa odločni navadi, da se sedaj ne bo dala več zadržati.

In tako je stopila k postelji svojega moža.

Mož jo je srepro pogledal.

»Dober dan!« je rekla.

Sedla je na stol pri postelji in prijela njegovo roko. Čutila je, kako mu je plala kri v žilah, kako so se mu prsi vzdigovale in padale v težkem dihanju. Njegove oči so boječe bežale pred njo, se uprle skozi okno, kakor da bi od tam pričakovale rešitve. Proč si je želel! Na prosto!

Ganjena ga je opazovala. Lepi kodrasti lasje so se umaknili sršavi, osiveli kaznilniški lobanji, brade ni imel več, sivo strnišče je stalo okrog njegovih ust in brade. Colnar ni več dovolil, da bi ga brili; hotel je zopet dolge brade in dolgih las. Prej naj bi ga nihče ne smel videti. Sploh pa si ni mogel misliti, da bi še kdaj prenesel poglede drugih ljudi.

Držala je njegovo roko v svoji in jo rahlo stiskala. Ni ji je odtegnil; toda počivala je v

Želel je dobiti kako orientalistično profesuro, pa mu se ni posrečilo. Napisal pa je o tej snovi mnogo znanstvenih razprav, informativnih člankov v nemškem in slovenskem jeziku, kar je hvalevredno zabeležil v slovenskem biografskem leksikonu Grf. Pripravil je tudi zelo obširno gradivo za zgodovino slovenske književnosti, ki jo je izdal.

Kljub temu marljivemu učenjaškemu delovanju se je moral nad polovico svojega delovnega življenja zadovoljiti na manj važnih srednjih šolah bivše Avstrije. In kaj je bil vzrok? Njegov kremeniti narodni slovenski značaj, katerega ni nikjer zakrival! To je bilo posebno nevarno v prvih letih njegovega službovanja od leta 1870 do 1880. Po kratkotrajnih službah v Leobnu, Celju in Ptujju je prišel leta 1874 na nižjo nemško gimnazijo v Kranj. Tam je bilo takrat še dokaj nemškutarije. Zelo so pogrešali dober slovenski pevski zbor. Ker je bil prof. Karel Glaser tudi izobražen v petju in glasbi, je osnoval s svojim drugom prof. Skabernetom moški pevski zbor ter z njim hitro dosegel lepe uspehe. Nastopil je pri teoforični procesiji s svojim zborom, kar je mogočno delovalo na ljudstvo tudi v narodnem pogledu.

S tem se je pa iznova zameril ponemčevalnemu avstrijskemu režimu in sicer z dvojne strani: ker je namreč bil pevski zbor v narodnem oziru odločno slovenski in preveč demokratično sestavljen. Profesor Glaser ni gledal na stan in suknjo, temveč je iskal le sposobne pevce tudi med obrtniki in delavci. Zato je bil kot državni nevaren panslavist službeno prestavljen v Vidno v Šleziji.

Treba je vedeti, da so bila učna mesta v Šleziji in Bukovini takrat za Slovence — kazenska mesta. Glaser je bil žrtev nemškega terorja. V Kranju je priobčil v izvestju za šolsko leto 1876 razpravo: »Odlomek slovensko-francoske slovnice.« Krivična premostitev je seveda vplivala na njegov blagi značaj. Bil je človek blagega srca in finega ču-

njeni čisto brez življenja, kakor ohromela, ali kakor roka mrliča. Nato je Ana vstala.

»Nočem te mučiti, Štefan. Hotela sem ti le reči, da nikoli nisi eno minuto nisem verjela v tvojo krivdo in da te imam še vedno tako rada kakor prej.«

Tedaj je naglo segel po njeni roki.

»Ali je to — ali je to res?«

Upiral je oči v njo.

»Res! Sedaj pojdem. Odslej bom prišla vsak dan zopet, dokler ne boš šel z menoj domov.«

Sklonila se je nad njim in ga poljubila, ki je nepremično ležal v postelji. Nato je hitro in tiho odšla.

Drugi dan ji je sam od sebe dal roko. Govoril tudi ta dan skoraj nič ni, toda na njegovem obrazu je počival tisti sij odrešenja, ki ga opazimo pri bolnikih, pri katerih so se poleg hude bolečine.

Tretji dan jo je potegnil na svoje prsi.

In četrti dan je hotel iti domov.

Dr. Janko Pihlar
specialist za notranje bolezni
Maribor, Prešernova ulica 2
ordinira redno vsak delavnik od
8. do 12. in od 2. do 4. ure.
Ob nedeljah in praznikih ne ordinira.

stva, kar se je opazilo tudi v šoli. On ni imponiral s strogostjo, pač pa z dobroto srca, kar so njegovi učenci vedno uvaževali in priznavajo še danes, dasi je že 20 let v grobu.

Prof. Glaser je bil eden od onih mnogoštevilnih Slovencev, katere je stara Avstrija ošabno prezirala. Z gorjupom jih je odpravljala! Še le po letu 1880 so to pri prof. Glaserju skušali vsaj deloma popraviti, ko je bil prestavljen na državno gimnazijo v Trst, kjer je ostal do leta 1900. Kot vpokojenec je živel v Gradcu, Ogrskem Brodu na Mor., kjer je bil ravnatelj zasebne židovske nižje gimnazije, in nazadnje v Hočah.

Te vrstice naj bodo skromen spomenik vrlemu slovenskemu možu za 20-letnico njegove smrti. Dal je svojemu narodu vse, kar je mogel. I. G.

*

Sv. Jurij ob Ščavnici. V nedeljo dne 23. t. m. bo pri nas nekaj izvanrednega. Hej, Vana, kaj pa bo neki? Tonč: »Ali še ne veš? Amerikanci pridejo. Iz Amerike pride rodoljub in prinese vse polno denarja, to je dolarjev.« — »Eh, dosti že ne bo mogel prinesiti sam.« — »Veš, saj ne pride sam, ampak v spremstvu pritlikavca, pet pedi velikega človeka, in pa zamorec pride z njim.« — Saperlot, potem pa bo že nekaj. In konec krize bo najbrž potem tudi vsaj pri nas. Kam pa jo bodo ti Amerikanci najpoprej mahnili? Kje bi jih bilo najboljšo počakati? — »Ti, Vana, ali reš ne veš, kaj bo? V dvorani g. Pergerja bo tomaževski pevski zbor ta dan nudil veliko smeha in zabave. Vprizorili bodo kar tri igre na en dan: »Snubače«, komičen prizor s petjem; veseloigro »Rodoljub iz Amerike« s petjem v treh dejanjih, ter spevoigro »Srce in denar« v 1 dejanju. Snubači, že sam naslov nam pove, da bo to nekaj veselega. Ro-

doljub nam bo pa sigurno kaj dolarjev podelil, ker pride iz Amerike. Kdor se bo prej požuril za vstopnice in bo bolj v ospredju v dvorani, bo dobil več dolarjev. Igra »Srce in denar« pa je bolj resna. Videti jo morajo vsi, zlasti na novo pečeni zakonski pari, ter tudi oni, ki majo veselje do tega stanu, pa od daleč gledajo vanj. Torej bo ta prireditev prav prišla vsakomur, kakor tistemu, ki se rad smeji, tako onim, ki so bolj resnega obraza. Posebno pozornost pa bo vzbudil in napravil na vse udeležence 5 pedi velik ameriški možicelj, ki namerava pozdraviti vsakega od največjega do najmanjšega. Pisal je, da spleza na mizo, če bo polna dvorana, in da se od tam predstavi. Zamorca videti je tudi redko, ta dan boste videli vse to. Pred in po igri zapoje tudi pevski zbor. Jurjevčani, obeta se nam ta dan velik spored in obilo zabave. Noben naj ne ostane doma. Pokažimo, da nam je pri srcu ljudsko izobraževalno delo. Na prav veselo svidenje!

Frankolovo. Kakor vsa katoliška prosvetna društva, je bilo tudi naše prosvetno društvo »Slomšek« dne 21. februarja t. l. oblastveno razpuščeno. 553 knjig je bilo zapečatenih. To lepo število knjig jasno in odločno pokaže delo in moč naše mladine. Na ozru se naša mladina za časa društvenega razpusta ni pokazala. Pa ta naša mladina ni spala med tem. Oklenila se je svoje nebeške matere Marije. Mogočen odmev daleč na okoli je dal Marijanski tabor na Gojki. Tu je naša fantovska mladina pred svetom manifestirala za ideje velikega Slomškega in nepozabnega dr. Janeza Kreka. Tej mladini, ki se bori za tako vzvišene ideale, je bila skazana pravica. Prejšnji teden je bilo naše prosvetno društvo »Slomšek« zopet oblastveno dovoljeno. Mladina, sedaj pa na plan! Slovenska knjiga, pojdi zopet med naše ljudi! Fantje, dekleta, povejte vsemu svetu, da dobro razumete besede onega, ki smo ga izbrali kot voditelja: »Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do prave zveličanske narodne omike!« V nedeljo dne 23. julija bo sestanek ob 3. uri popoldne v Društvenem domu, kjer homo podali smerice našemu bodočemu delu.

Št. Andraž pri Velenju. Tukajšnje Katoliško prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 23. julija, ob 3. uri popoldne v Društvenem domu

Hudo ga je pretreslo še, ko je zopet zagledal svojega sina. To je bilo še v bolnišnici.

»Tako velik in tako lep!« je rekel ganjen in plašno gledal sina.

Nekaj časa so morali še odložiti. Zdravnik mu je dal še okrepčilo.

Nato pa so se v velikem avtu peljali domov.

Ko so prispeli v domačo vas, si je Štefan Colnar zakril oči z roko; tudi v hišo so ga morali peljati tako, da je imel zaprte oči. Ni mogel pogledati.

In skoraj so ga spravili v posteljo.

Po vasi se je hitro razširila govorica, da se je Colnar vrnil domov. Toda nihče ga ni videl, tudi posli ne. Ostal je v svoji sobi. Žena mu je stregla, sin in stari učitelj sta ga obiskovala. O gospodarstvu, o velikem načrtu, po katerem naj bi se izkoristil zdravilni studenec in ki je sedaj že dozorel, vzel Colnarjevimi z ram vse breme ter jim obetal veliko, varno bodočnost, s Štefanom Colnarjem ni bilo mogoče govoriti. Vsem ta-

najbolj globokih mestih za 2000 m. Po stoletnih naporih je vendar uspelo, odkriti južni in severni tečaj, in prodreti v višino, v takozvano stratosfero, in sedaj delajo na vso moč, da bi premagali najvišjo goro na svetu, Mont Everest v pogorju Himalaja v osr. Aziji. Skrivnosti na najglobokejših mestih morja pa bodo kljubovale človeški radovednosti še bogznaj kako dolgo. Največje globine Tihega ali Velikega Oceana so zmerili pri vzhodni obali Japonske 8500 m, pri otoku Guam 9600 m, ob vzhodni obali Filipinskih otokov 10.800 m. Med južnim tečajem in Ognjeno zemljo (ob

»Dva bregova«, dramo iz življenja beračev v treh dejanjih. Sodelujeta pevski in tamburaški zbor. Vstopnina običajna. Vsi domačini in sosedje vljudno vabljeni!

Tromerje pri Celju. Tukajšnje prosvetno društvo, ki je šele pred kratkim nabavilo nove kulise, vprizori v nedeljo dne 23. julija, ob pol štirih popoldne v prostorih g. Čekovina znano igro »Dve nevesti«, šaloigra v treh dejanjih. Med odmori igra društveni tamburaški zbor. Pridite vsi!

Asfaltno jezero.

Velik potres na otoku Trinidad (pred južno Ameriko), ki je zahteval toliko človeških žrtev in je napravil mnogo materijelne škode, predvsem v pokrajinah za pridobivanje surovega olja, je zopet obrnil pozornost na otok. Trinidad je namreč na celem svetu najbolj bogat na asfaltu. Pretežni del celotnega asfalta, ki pokriva ceste velemest, prihaja iz Trinidada.

Asfalt na Trinidadu tvori veliko je-

zero, ki ima v obsegu 3 angleške milje. Ako ga opazujemo iz večje daljave, sliči s svojim gladkim in temnim površjem mirnemu, zelo globokemu jezeru, ki se sploh ne giblje. Če se mu pa približaš, vidiš, da nimaš pravzaprav pred seboj jezera, ampak temno, gladko in na videz trdo maso.

Na površini tvori asfaltno jezero debelo in odporno skorjo. Ako ni preveč vroče, je mogoče jezero počez prekorkati peš.

Trinidadski asfalt pridobivajo čisto enostavno na ta način, da odstranjujejo zgornjo trdo skorjo na jezeru, jo drobijo na manjše kose in odvažajo. Asfalt na Trinidadu je čist in je kljub dolgotrajnemu prevozu v vse dele sveta zmogel na svetovnem trgu vsake konkurence. V Evropi je dobiti asfalt edino le v Neuchatelu v Švici. Ta asfalt pa nikakor ni v čistem stanju, ampak pomešan z apnenecem. Potrebna so vsa mogoča postopanja, predno je evropski asfalt za na trg.

Remšnik. V soboto dne 8. julija 1933, okrog pol šestih zjutraj, ko so zajutrkovali, je začelo goreti pri Koležniku. Ženske so že zgodaj zjutraj zanetile v krušno peč, da bi spekle kruh. Moral pa je biti usoden slučaj, da se je vnela od dimnika streha in je do tal pogorela stara hiša, v kateri je bila že dolgo let gostilna. Sreča, da so imeli ravno zidarje in slikarje pri hiši ter da je bilo pohištvo in gostilniška oprava večinoma na prostem. Vendar je še dosti ostalo v hiši plamenom kot žrtev. Dobro, da je bilo dosti delavcev pri hiši, ki so pridno branili novo zidano poslopje in kovačijo. Dosti vredni ste bil tudi lipi, ki sta zabranili plamenom, da se ni kovačija vnela. Poslopje je bilo zavarovano okrog 20.000 Din, škoda pa je veliko večja. Št. Florijan, varuj nas vsega hudega!

Dravski avč. V ponedeljek popoldne okrog 3. ure se je vlila po Dravskem polju piona, ki je povzročila ponekod tudi škodo n. pr.: v Starošincih je toča deloma uničila mlado koruzo. Na Dravskem dvoru je udarila strela pri posestniku Josipu Turku, uničevala nekaj časa po stanovanju in končno zginila v zemljo. Požara ni povzročila, pač pa so bili stanovaleci hudo prestrašeni. Sploh je letos mnogokrat slišati, kako udarja strela.

Sv. Martin pri Vurbergu. Pristrčen sprejem so napravili domačini in okoličani novomašniku g. Francu Pečarju. Globoko veselje je vladalo od dupleškega mostu, kjer ga je čakala množica, pa do doma. Prvo sv. mašo je novomašnik daroval v nedeljo dne 16. julija v domači farni cerkvi.

Jarenina. Ni še dolgo, kar so jareninski zvonovi zapeli in naznanjali žalostno vest, da je neusmiljena smrt ugrabila mlado ženo Frančiško Ploč, posestnico v Vukovskem dolu. Še mlada žena in mati je po kratki in mučni boleznini zapustila dragemu možu tri majhne otročičke. Bila je vneta častilka Matere božje ter

vzledna žena v izpolnjevanju verskih dolžnosti. Ljubi Bog ji naj bo plačnik!

Zgornja Sv. Kungota. Dne 10. t. m. je organiziral naš vlč. g. župnik Frančišek Magdič romanje k Devici Mariji v Puščavi, da si po nebeški Kraljici izprosimo božjega blagoslova in pomoči. Naša dva vrla avtopodjetnika gg. Franc Senekovič in Rudolf Smonig sta peljala 36 oseb iz naše župnije ter deloma še iz Spodnje Sv. Kungote in Svečine. V romarski cerkvi sta darovala g. domači župnik in g. župnik Vincenc Kraner iz Spodnje Sv. Kungote sv. mašo. Ob povratku smo si ogledali moderno tehniško čudo, falsko elektrarno. Prelep je bil ta romarski izlet, za to bo ostal vsem udeležencem v svetlem, trajnem spominu!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. V naši župniji nove maše sicer niso prevelika redkost, toda letos je nas doletelo posebno odlikovanje: dva sinova naše fare bota pristopila k oltarju Gospodovem. Prvega novomašnika, g. Ivana Križana, smo že slovesno sprejeli v nedeljo dne 9. t. m., ga spremili v cerkev in po slovesnih litanijah dobili njegov prvi blagoslov. — Zadnje dni se nam je vreme zboljšalo, zato pa so nas takoj začele strašiti strahote iz prejšnjih let: v četrtek zvečer ob večni luči je v Župeči vasi bila naenkrat v plamenih lesena in s slamo krita koča Ignacevih ali Lampretovih; naslednji dan opoldne pa se je začel valiti gost dim iznad škodnja in gospodarskega poslopja Emeršiča v Spodnjem Št. Lovrencu, kjer so mu zgoreli tudi vsi gospodarski stroji. Na srečo so gasilci v obeh slučajih ogenj omejili, a kaj bi lahko bilo ob hudem vetru! O vzrokih požarjev doslej še nič gotovega ni znano.

Sv. Tomaž pri Ormežu. Dne 5. julija so prav žalostno zapeli zvonovi naše župne cerkve, katerim so se pridružili zvončki treh kapelic, in so naznanjali, da se je preselil v večnost blagi krščanski mož Franc Štebih, posestnik v Peršetincih. Bil je vzoren gospodar, iskan zidar, skrben oče in zvest naročnik »Slovenskega gospodarja«. Rad je pomagal stiskanim in siromakom, obresti ni tirjal, ker se je zavedal, da bo prejel plačilo od Očeta nebes in zemlje. Po zimi in spomladi, nekako sluteč bližnji svoj konec, je večkrat govoril svoji ljubljeni ženi in hčerki, da bo moral letos umreti. Vedel

koncu južne Amerike) počiva pogreznjeno v morje pogorje, ki je bilo v pračasih visoko 9000 m.

Stolp samomorilcev.

Najvišji nebotačnik v Njujorku se imenuje State Building. S stolpa tega poslopja se je vrglo v globočino tekom zadnjih 4 tednov 27 oseb. Omenjeni stolp je obiskovalcem na razpolago kot razgledna točka, katero poseča dnevno na tisoče oseb. Kakor ji videti, vpliva stolp privlačno na samomorilce. Zakupniku stolpa, ki je že postal bogat mož, je naročila policija, da je moral postaviti ob ograji stolpa na štirih mestih stražnike, ki

kim rečem se je bil preveč odtujil. Sem in tja je boječ pokukal skozi okno, pa se hitro umaknil, če je le količkaj zavohal človeka.

Nekega dne je zagledal na dvorišču starega lovskega psa.

»Pa vendar ne more biti to moj tref?«

»Seveda je,« se je nasmehnila Ana, »tvoj stari tref je! Miloščino mu še dajemo. Trinajst let ima že sedaj.«

»Trinajst let,« je zamrmral Colnar, »kako hitro mine čas!«

Pes je začel praskati po vratih. Priplazil se je bil za gospodinjo.

»Le pridi, tref! Pogledj, to je tvoj gospodar! Daj mu šapo!«

Pes je prišel bliže, ovohal svojega gospodarja od vseh strani; dolgo časa in natanko ga je ovohaval. Ali so se v njegovi pasji duši res vzbudili že zdavnaj zabrisani spomini na lov? Naenkrat je začel tresti s svojim kratkim repom in je dal svojemu gospodarju šapo. —

Mračni, tihi, zimski večeri. V svojo spalno suknjo zavil je sedel Colnar v mehkem stolu in

se je čutil, kako silno se je zasukala njegova usoda. Sedaj bi ne maral nazaj v kaznilnico; v blagodejno topli sobi ga je sedaj izpreletela ledena zona, če je le pomislil na tisto strahotno hišo. Kako bi le mogel živeti tam!

Colnarjeva hiša je bila velika, bolj in premožnejše opremljena kakor druge kmetske hiše. V njej je bila marsikatera udobnost, ki bi jo v navadni kmetski hiši zastonj iskal. Celo kopalnico so imeli v prvem nadstropju.

Tja doli, kjer so delali posli in kjer so pacijenti njegovega sina prihajali in odhajali, Colnar nikoli ni prišel. Njegova žena je bila skoraj celi dan pri njem, in stara, mrtva ljubezen se je zopet prebudila in zavila oba s tiho, spokojno srečo.

Pes je celi dan ležal pri peči in stari učitelj je prihajal vsak dan. In tedaj je bilo Colnarju posebno prijetno pri srcu in rad je slišal, če mu je učitelj povedal, da mu brada in lasje prav lepo rastejo in da bo skoraj treba brivca, ki bi napravil malo reda v tej divjavi.

Tudi jed mu je bila spočetka preveč težka.

je, da je bolezen, ki mu je zadnja leta razjedala njegove čile moči, dozorela in z njo tudi sam. Tri mesece je bil priklenjen na bolniško posteljo, hudo je trpel, a tarnal ni. Vdan v voljo božjo in previden s sv. zakramenti nas je zapustil v 43. letu svoje starosti. Pogreb se je vršil dne 8. julija ob obilni udeležbi sorodnikov, znancev in prijateljev, ki so prihitali od blizu in daleč, da spremijo blagopokojnega k večnemu počitku. Ganljive poslovilne besede ob odprtem grobu je govoril brat Jožef. Počivaj v miru, dragi Franček, in na svidenje nad zvezdami! Žalujoci ženi in hčerki pa naše iskreno sožalje!

Središče ob Dravi. Preteklo nedeljo se je pri nas zgodilo več nesreč. Pri neki tekmi sta se dve dekletki močno vrezali s srpom, ena v roko, druga pa v nogo. Neki fant se je močno ponesrečil pri dirki. Očitno je, da je nedelja Gospodov dan. Ljudje tožijo, da je hudo, a ališalo se je še ob treh ponoči petje in nemir iz veselilnih prostorov. Žalostno je, da starši puščajo otroke pozno v noč na plesišču, in to celo brez nadzorstva. Slabi vzgledov nikjer ne manjka, posebno pa ne ob takih prilikah. — Posestniku Martinu Šavora je neznan uzmovič pri belem dnevu odnesel 2500 Din. Okradeni je prodal dva konja, da bi si kupil sedaj enega močnega, tako pa nima sedaj ničesar, ne konja in ne dežarja.

Hajdina pri Ptuj. Zadnji teden je blagoslovljena zemlja, njiva božja, sprejela v svoj objem dva cveta človeškega življenja in sicer enega utopljenca in eno učenko II. razreda hajdinske šole. Utopljenec je Josip Leončič, doma iz Cirkovljan v Medjimurju, ki je v Mariboru kot pleskarski vajenec pri pleskanju dravskega mostu padel v deroče valove in 10 dni potoval sam samcat svojo zadnjo pot do groba na hajdinskem pokopališču. Le dobrih 17 let je imel, pa je moral zapustiti svet in svoje ljudi, ki so prišli z bridkimi solzami kropit njegovo počivališče. Učenka pa je iz družine Petek-Kiselak v Slovenji vasi. Letos na Alojzijevo je prvič njeno srcece prejelo presv. evharistično Srce Jezusovo. Žal, da se je bolezen njena tako tajno razvijala, da je odšla v večnost brez sv. Popotnice. Sicer pa je imela ona in njeni roditelji skrb za to dolžnost, saj so že vse potrebno pripravljali in mala bolnica je celo naročevala, kako ji

Za cerkveno ljudsko petje

smo vam pripravili cerkvene pesmarice, ki smo jim določili kar najnižjo ceno:

1. **Cerkvena ljudska pesmarica** samo po Din 3.—. Obsega 100 izbranih pesmi.
2. **Venec sv. pesmi**, obsega ravno 1000 cerkvenih pesmi, stane broš. Din 10.—, vezana Din 26.—. **Venec sv. pesmi in Molitev**, vez. v eni knjigi Din 30.—.
3. **Prijatelj otroški** (molitve in pesmi z notami za šolsko mladino), broš. Din 2.—, vez Din 5.50 in Din 7.50.
4. **Jezus, blagoslovi nas!** (Slomšekove blagoslovne pesmi z notami), Din 5.—.
5. **Kvišku srca** (pesmarica z notami), broš. Din 12.—, vez. Din 20.—.

Poleg teh naročajte tudi vse ostale cerkvene skladbe, novejše in starejše, pri

TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.

naj prinesejo podobice, ki jih je v šoli od g. župnika dobila, in naj ji dajo te spominke tudi seboj v grobek, kjer bo spančkala do dne vstajenja, njena duša pa bo, tako je rekla, molila za vse pri Bogu. Cveta dva, zvenela sta, a pri današnjih težavah življenja imata samo dobiček: iz nemira sveta sta se preselila v domovino miru!

Sv. Barbara v Halozah. Dne 6. julija nas je zapustil in v Gospodu mirno zaspal Jožef Petrovič, po domače Hrastinski Jožek, posestnik v Poharju, v 75. letu svoje starosti. Rajni je bil vnet častilec presv. Srca Jezusovega in Marijinega in član raznih cerkvenih bratovščin. Bil je dolgoleten naročnik naših krščanskih časopisov »Slovenskega gospodarja«, »Glasnika presv. Srca Jezusovega« itd. Mnogokrat je tudi poromal k Mariji Bistrički na Hrvaško in na Svete gore. Pokojni Jože je bil v sorodstvu z umrlim vlč. g. župnikom Andrejem Podhostnikom na Rečici in z umrlim dijakom Jožefom Petrovičem, ki je bil v salezi-

janskem zavodu v Veržeju, a mu je nesrečna jetika prerano pretrgala nit življenja. Kot stric nadarjenega dijaka je vedno žaloval za njim ter želel, da bi skoro tudi on šel za njim. Prošnjo mu je Bog uslišal ter ga poklical v boljšo domovino, kjer ni trpljenja in žalovanja. Pogreb blagopokojnika se je vršil dne 8. t. m. ter se ga je udeležilo veliko število ljudi. Domači vlč. g. župnik Grobler mu je pri odprtem grobu govoril v zadnje slovo; opisal je nam blagega pokojnika in nas vzpodbujal, da posnemamo to, v čemer nam je bil zgled. Dragi Jože, počivaj v miru! Dobra dela, ki si jih storil, zlasti to, kar si storil revežem, naj ti ostanejo v večno plačilo!

Zavrč. Dne 14. t. m. je bil pokopan na pokopališču na Pobrežju pri Mariboru g. Anton Križ, bivši nadučitelj v Zavrču. Pokojnik je vzgojil tekom svojega 41letnega službovanja dve zavrčki generaciji. Bil je vesten in dober učitelj in vzgojitelj. Vsled svojih zmožnosti v gospodarstvu, posebno v vinarstvu, je usmerjal pouk v šoli vedno v praktično smer in tako dajal svojim učencem podlago za gospodarski napredek. Njegova vesela narava ga je vkljub šibkemu zdravju v mladosti ohranila do visokih let. Po dolgotrajni boguudani boleznii je opešal in zatisnil trudne oči. V imenu njegovih bivših šolarjev se mu je na grobu zahvalila v lepem govoru predsednica Marijine družbe iz Zavrča, gđ. Terezija Belšak iz Turskega vrha. Ohranimo blagega pokojnika v častnem spominu!

Konjice. Dne 1. julija je vozil Jožef Pristovnik, stanujoč na Vrholjah pri Konjicah, seno iz Slov. Bistrice. Da bi, peljajoč se, lažje vodil konje, se je vsedel pred voz na oje. Toda nesreča nikoli ne počiva. Nenadoma je omahnil ter padel pod težko obložen voz. Kolo mu je šlo preko prs ter mu jih popolnoma zdrobilo; nesrečnež je na mestu izdihnil. Naj počiva v miru! — V Konjiški vasi je dne 8. t. m. umrl oče Peterlinek, ali po domače stari Suhač. Možu, kateremu je bila sv. vera najdražji zaklad, naj Bog da zaslužen plačilo! Žalujoci in nad vse pridni družini iskreno sožalje! — Krme imamo letos obilo. Tudi ječmen in pšenica se odlikujeta. Vinogradi in sadonosniki so slabši od lanskega leta, toda tudi s tem smo zadovoljni. Prosimo Boga, da nam vse to ohrani čez nevarno poletje.

Čez tri tedne pa je jedel že obilo in z veliko slastjo, ki je postajala vedno večja in se polagoma izprevrгла v lakoto.

In tako so se njegove moči krepile od dneva do dneva.

Nič pa ni tako spretno kakor ljubezen. In po ljubeznipolni spretnosti je Colnar okreval.

Večkrat je zvečer stal pri oknu in gledal pozimske gore, ki so v mesečini tako kristalno blestele. Odprl je okno in globoko v se zajemal čisti zrak iz pozimskega gorskega sveta. In tedaj se je začela pretakati velika sreča po njegovi duši:

»Rešen!«

Starega učitelja najtežja pot.

Po noči, v kateri se je hudo boril in mučil sam s seboj, se je učitelj odpeljal v mesto — k Colnarjevemu zagovorniku. Ta je srčno pozdravil simpatičnega moža in rekel:

»Colnarjeva zadeva se razvija v dobro. Razprava se je obnovila in moja skrb bo, da bo vse hitro šlo. In potem bo ubogi Colnar zopet brez

vsakega madeža. Poskrbel bom tudi, da bo za trpljenje, ki ga je moral prestati, in za veliko škodo, ki jo je moral utrpeli zaradi devetletnega zapora pri svojem gospodarstvu, ki je prišlo skoraj na nič, prejel pošteno odškodnino, kolikor o odškodnini sploh lahko govorimo. Oh, ti nesrečni dokazi ovadbe, na katerih so zgrajene tako strašne obsodbe! Ta malopridni Jeras zaenkrat sicer trdi, da je bila le šala s to samoobtožbo, da bi dražil Medena. To pa mu ne bo nič pomagalo. Medenovo priznanje, ki ga je napisal pred svojo smrtjo, imamo; Jerasovo izžemanje je s pismeno denarno obljubo Medenovo dokazano, takozvani »protokol«, ki so ga vzeli presenečenemu zakonitnemu pisarju Jerasu v mestu, je tudi predložen. Dokazana je Colnarjeva nedolžnost, dokazano je, da sta kriva Meden in Jeras. Seveda, kdo je resnični morilec Katrice Bogatčeve, je zavito v temo, tega nihče ne ve.«

Stari učitelj je sedel pred njim ves blede. S tresočim, komaj razumljivim glasom je rekel:

»Jaz vem, kdo je umoril Katrico.«

Konec sledi.

bi naj zabranili samomore. Kljub zastraženju je uspelo samomornim kandidatom, da so izvršili svoj namen. Skoro gotovo bo oblast za nekaj časa zaprla razgledni stolp, ker to odločno zahteva časopisje.

Prerokovanje iz kart.

Katra se je podala k prerokinji na karte. Prerokinja meša in premetava karte semintja. »Vaše zakonsko življenje je ogroženo«, oznanja iz kart, »vidim lepo rjavolasko, ki sledi liki senca vašemu možu in ga ne izpusti več. Vedno je poleg njega. Kamorkoli gre, povsod mu je za petami.« Katra je vzdihnila: »Uboga reval! Moj mož je namreč pismožna.«

Poljčane. Tiho in mirno so odhajali naši fantje lanskega leta k vojakom in rosne so bile njihove oči. Najtežje se je poslavljajal od doma Einfaltov Jože. Zopet in zopet se je oziral nazaj na svojo rojstno hišo in solze domotožja so mu drvele po licih. Kakor da bi nekaj slutil. In zla slutnja se je izpolnila. Še enkrat je videl svoj dragi dom, ko je došel na dopust. Še enkrat je pozdravil svojo mater, katero je nad vse ljubil, a potem je šel in se ni več vrnil. Pred kratkim je došla brzojavka, da je v bolnici umrl. V srce nas je zadela ta vest, to tem bolj, ker je bil Jože tih, miren in delaven fant, ki je bil zgled drugim. Dosti smo izgubili, ko smo izgubil Tebe, dragi Jože! V naši fantovski sredini se je pokazala nenadomestljiva vrzel. Naša žalostna srca Ti slednjič kličejo: Z Bogom, dragi Jože, z Bogom, mili tovariš!

Studence pri Poljčanah. Na sedmini po rajni Mariji Kodrič, posestnici v Brezju, katera je bila blaga mati dveh duhovnikov, se je nabralo 110 Din za misijone v Bengaliji. Najlejša hvala vsem darovalcem! Posnemajna vredno!

Vitanje. Dne 9. t. m. se je peljal kolesar g. Ivan Potočnik, čevljarški pomočnik, na kolesu od svojega doma iz Pake pri Vitanju v Konjice ob prilike kolesarskega popisovanja. Pri velikem klancu nad premogokopom Polajna je izgubil oblast nad vozilom vsled slabe ceste, in ker so mu majhne mušice skočile v oči, je padel s precejšnjo silo 3 m po cesti naprej. Poškodoval si je obe roki in levo koleno. Želimo mu skorajšnjega ozdravljenja!

Celje. Pogreb vzorne služkinje. Dne 28. jun. je umrla v hiši dobro znane gostilne Pišekove Neža Lesjak. Služila je prav dolgo dobo 42 let zgledno, pošteno in zvesto. Njeno blago srce, polno dobrote, je delilo z domačo hišo ves čas svojega lepega življenja veselje in trpljenje. Rajnica je bila od ustanovitve Marijine družbe pa vse do svoje srečne smrti njena vzorna članica. Zato smo pa tudi vsi prepričani, da je bo Marija kraljevsko poplačala njeno zvestobo in ji dodelila v večnosti delež blaženosti, ki ji ne bo nikdar odzvet. Nenavadno, splošno priljubljenost nepozabne pokojnice je zgovorno izpričal pogreb, ki ga je vodil domači g. župnik ob asistenci g. Seliča, misijonarja pri Sv. Jožefu. Nobeno oko ni ostalo suho, ko je vlč. g. župnik v krasnih, klenih besedah vzel slovo od svoje zveste faranke. Počivaj v miru, blaga Neža, in veseli se svojega plačila!

Slovenjgradec. Zadnji čas je bilo v tukajšnjem okolišju razrešenih več županov in sicer: Peter Sirk, župan občine Otiški vrh; Ferdo Sotl, župan, Šmartno; Aleksander Merjel v Golavibuki, in Jakob Jaš iz Št. Ilja pod Turjakom. Imenovani pa so naslednji novi župani: Anton Radčel za občino Pameče, ki je imenovan mesto pred kratkim umrlega župana Luka Pogača; Franc Verdnik za občino Otiški vrh; Ivan Kac za Šmartno; Franc Sle-

mnik Golavabuko; in Franc Rozman za Št. Ilj pod Turjakom. — Zadnji čas je bilo zopet dovoljenih oziroma na novo upostavljenih par naših prosvetnih društev, katerih delovanje je bilo pred nedavnim zabranjeno. Dovoljena so naslednja društva: Katoliško slovensko prosvetno društvo v Št. Ilju pri Velenju, in Sv. Peter na Kronske gori, Bralno in izobraževalno društvo v Selah, Slovensko krščansko izobraževalno društvo v Razboru, Slovensko katoliško prosvetno društvo v Škalah, in Izobraževalno društvo v Belih vodak. Pred kratkim sta bili dovoljeni tudi Katoliško prosvetno društvo pri Št. Andražu pri Velenju, in Prosvetno društvo v Šmartnem pri Velenju, tako da je sedaj vsega skupaj osem naših prosvetnih društev upostavljenih k ponovnemu delovanju.

Hrib kot zakladnica.

Znamenite najdbe — dragoceno kamene in vsakojaki nakit, katerega so našli po dolgotrajnem iskanju pred tremi leti na hribu Alban pri Oaksaki v Mehiki, je videti na letošnji svetovni razstavi v Čikagi, kjer vzbujajo splošno in največjo pozornost. Ti zakladi so najbolj dragocene starinoslovske najdbe, do katerih so se sploh povzpeli v Ameriki. Gora Alban je bila v dobi vladanja Aztekov pravi Babilon hodnikov, večjih prostorov in teras. V notrajnosti hriba je glavni trg, ki je dolg 300 m in širok 215 m. Predno so zadeli na najdbe, so natančno preiskali skalovje v bližini in prekopavali so zemljo dolgo časa. Raziskovalci so odkrili najprej stopnice, ki so bile nepopisno široke in visoke in so vodile do svetišča. V grobeh so našli 500 slik, same čudne predstave človeških teles, ki so seveda vsa spačena. Glave na slikah so stisnjene, prekonavado dolge in noge zvite. Počasi so prodirali raziskovalci v hrib in so se dokopali do preddvora, kjer so našli cele množine kosti, biserne verižice, dragulje in vse polno zapestnic. Nekatere lobanje so bile posute z raznimi dragocenimi kamni. Povsod so ležale po tleh ovratnice in uhani. Raztrešeni noži so pričali na tedajno navado človeških daritev. Žrtvam so pred darovanjem z nožem prerezali žile. Maska boga Ksipe Totoe je iz jantarja — dokaz, da je bil jantar v onih starodavnih časih znan tudi v Ameriki.

Ali si že obnovil naročnino?

Modne liste,

liste za ročna dela vseh vrst, kupujte in naročajte v knjigarnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru: **Koroška cesta 5 — Aleksandrova cesta 6 — Kralja Petra trg 4.**

Najstarejši letalec umrl.

Tiha ulica v zapadnem delu Berlina. Skozi meglo je videti obrise čudne hiše, ki ima strelne line in spredaj dvigalni mostič. V tem poslopju je stanoval Gustav Lilienthal, do pred kratkem — najstarejši aktivni letalec na svetu.

Ako je kedo opazoval Gustava Lilienthala, se je čudil delazmožnosti in živahnosti 83letnega starčka. Marsikdo ni mogel verjeti, da se je trudil ta mož s svojim bratom Otonom, kako bi uresničil prastari človeški sen o letanju po zraku. Pokojni Gustav je bil malodane noč in dan v svoji delavnici, kjer se je trudil z napravo peruti, s katerimi je hotel letati kakor ptič in seveda brez vsakega motorja. Nепrestano je opazoval let ptic in po vzgledu teh bi bil tudi on rad rezal s peruti zračne plasti.

Gustav Lilienthal je prepotoval dobro polovico sveta in je znal povedati marsikak zanimiv doživljaj. Po poklicu je bil stavbeni mojster in je na tem poŕju marsikaj izvrnega ustvaril, a glavna življenska naloga mu je le bilo letanje.

S svojim bratom Otonom se je zagrizel v zamisel ptičjega letanja. Ko so imeli v njunem rojstnem kraju v Anklanu takorekoč učenci uspehe z letalom, katerega so sami zgradili, od tedaj ni več izpustila želja poleta omenjenih bratov Lilienthal. Brat Oton je smrtno ponesrečil s peruti, ko se je spustil s hriba pri Lichterfelde. Niti bratova smrt ni oplašila Gustava, da bi opustil načrt peruti.

Silno je pekel Gustava razvoj letalstva s pomočjo motorja, kojega sta sovrabila oba Lilienthala. In tako se je ubijal Gustav celo dolgo svoje življenje z načrtom, kako bi se naj dvigal človek iz lastne moči v zračne višine. V svoji delavnici na berlinskem letališču Tempelhof je Gustav Lilienthal svoje peruti skoraj dogradil, ko ga je pred kratkem doletela smrt. S pokojnim Gustavom je legel v grob zamisel letanja po ptičjem vzgledu.

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu Gosposke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Za našo deco.

Lov na nosoroge.

Dalje.

Mihi pot po licu lije, saj solnce mu na glavo sije.

Zdaj jo v tihi gozd zavije, da si od hoje odpočije. Na klin tam osla še priveže, naj tudi on v senco leže.

Da so čudesa v gozdu, vidi Miha, pa prepozno. Ni bil klin to, ne, za Boga, temveč rog od nosoroga. Nosorogu ni za šalo, on ne čaka niti malo, kar oslička vrže v zrak. Zdaj je na palmi — siromak!

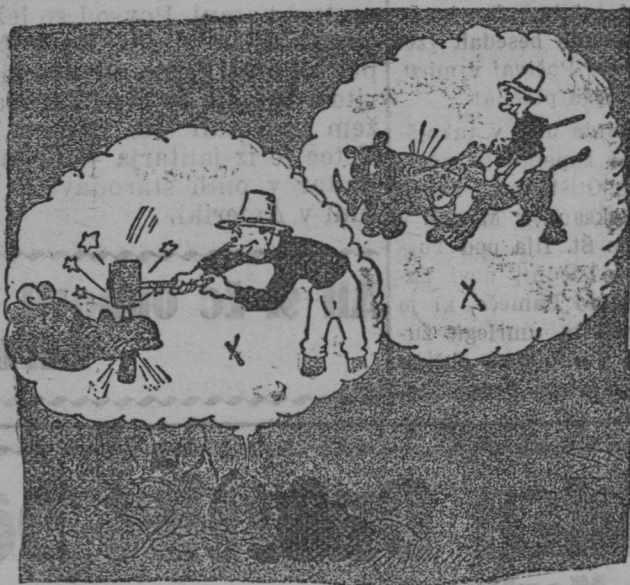
Pa zver za Mihom se spusti, da ta v strahu brž zbeži. Ob jajcih noja mu spodleti in sredi lupin obleži. In nosorog ga dohiti, od groze Miha ves drhti.

Žival ga vrže v zrak in Miha pade vznak v kaktus, ki ga pika, da jadni glasno vika.

Ko dvigne se, na osla zmisli, ki vedno še tam v palmi visi. Miha do vrha spleže, za ušesa ga doseže. Počasi ga spusti, da kaj se ne zgodi.

Miha in osel kar trdno zaspita, komaj k počitku glavi naslonita. Mihi se sanja, da nosoroga preganja, da klin mu v gobec zažene in se žival več ne krene.

Tak navihanec.

Zadovoljno sedi gospa Klopčič pri krpanju nogavic. Naenkrat prileti kamen skozi šipo njenega okna. Gospa ima takoj atentatorja: 10letnega Jankeca. Mladec niti ne poskuša, da bi pobegnil pred gospo, ampak ji reče lepo ponižno: »Prosim, oprostite, ljuba gospa, takoj bom poklical očeta. Ta je steklar in vam bode urezal in vstavil v okno novo šipo.« Fantek zgine. Čez nekaj časa se pojavi pred Klopčičko možakar, ki se predstavi kot steklar, ki bode škodo popravil. »Šipa stane 40 Din«, pravi steklarski mojster, ko je okno zopet celo: »Kako to, za božjo voljo?« se začudi gospa Klopčič. »Dečko, ki je ubil okno, je rekel, da ste vi njegov oče.« »Tak navihanec, mene je nalagal, da ste vi njegova mati.«

Telažba.

Živimo danes dalje nego v prejšnjih časih. Istina je, da živi današnji belokožec veliko dalje nego v prejšnjih časih. Daljšemu življenju gre zahvala napredovanju v zdravilstvu in v dviganju narodnega zdravja. Leta 1871 je dosegla bela ženska povprečno starost 48 let, leta 1932 že 64 let. Moški ne dosežejo povprečne ženske starosti in pred vsem radi težjih življenjskih poklicev, vojn itd.

Amerika brez psov.

Po polastitvi Amerike kmalu po odkritju od strani Špancev niso našli osvoboditelji tam kaj psov. Ko so začeli na Avstrijskem preganjati protestante, se jih je več zateklo iz Solnograške v Severno Ameriko, kjer so si poiskali novo domovino, a so se morali odreči psom čuvarjem, katerih še tedaj ni bilo tamkaj. Kot nadomestilo za pse so se posluževali ukročenih mladih volkov, ki so kmalu pokazali sposobnost za straženje doma in imetja.

Širite „Slov. gospodarja“!

Dalje sledi.

Inserirajte!

Romarjem na Brezje!

1. Vozni red še ni gotov, objavili ga bomo te dni v »Slovincu« in v prihodnjem »Slovenskem gospodarju«. Kdor sam nima listov, bo izvedel za vozni red v domačem župnišču prihodnjo nedeljo.

2. Nekateri so vprašali glede otrok, če imajo prosto vožnjo. Sporočamo, da morajo otroci ravno tako plačati kakor odrasli. Svetujemo pa, da malih otrok ne jemljete seboj!

3. Zaradi raznih objav v »Slovincu« so nekateri v zmoti, da gremo v nedeljo zjutraj. Vsem sporočamo, da mi

ne organiziramo nedeljskega vlaka le samo do Ljubljane in nazaj in tudi prijav ne sprejemamo. Mi romamo v soboto zvečer, smo ponoči v vlaku, zjutraj in čez dan na Rakovniku in v Ljubljani, popoldne dalje. Za svoje romanje imamo dovoljenje ministrstva.

4. Za one, ki se pripeljejo s stranskih prog na naš posebni vlak, smo poslali cene znižane vožnje na župne urade. Nekateri so vprašali, kje naj tisto vozovnico od domače postaje na stranski progi do posebnega vlaka dokupijo. Sporočili smo, da na domači

postaji. Če danes še niso informirani na postaji, bodo pravočasno prejeli obvestilo.

5. Prijavljeni izletniki lahko odgovorijo udeležbo le v najnujnejših slučajih (bolezen itd.), tedaj se povrne znesek po odbitku 10% za stroške. Prijavitelj je tako, da najkasneje v četrtek dne 27. julija že imamo odpoved. Na poznejše se ne moremo ozirati.

6. Skušali bomo skrbeti za red, da boste zadovoljni! Bog daj lepo vreme, pa imejmo seboj tudi dežnike, če nas kak dež zaloti!

Poslednje vesti.

Vinska poskušnja bo tudi letos na Mariborskem tednu, ki bo od 5. do 12. avgusta v Mariboru. Vsem vinogradnikom so se razposlala vabila, da se te poskušnje udeležijo s svojim pridelkom. Tozadevne prijave je treba poslati na »Mariborski teden« do 23. julija. Vinogradniki, porabite ugodno priložnost, da seznanite kupce z Vašo kapljico!

Razvanje pri Mariboru. Že nekaj let zaporedoma obhajajo naši gasilci svojo »lepo nedeljo« v naši cerkvi sv. Mihaela. Tudi letos so tej navadi zvesti ostali. Na škapulirsko nedeljo so se v družbi vseh sosednjih gasilnih društev udeležili procesije in slovesne službe božje, popoldne pa se na prav pošten način v prijetnih razgovorih in podučnih nagovorih bodrili k človekoljubnemu delu. Hvala g. tajniku KA Kolencu iz Maribora za blagototno pomoč.

Konjice. Tudi dnevnega »Slovenca« dobite lahko odslej v Konjicah. Dobite ga v Valenčakovi trgovini. Stane samo 1 dinar. Segajte po njem, kadar pridete po opravkih v naše mesto!

Šmarje pri Jelšah. Dočakali smo dolgo dolgo zaželjeno slovesnost. Peto pobinkošno nedeljo je sprejel v mariborski stolnici sveto mašniško posvečenje naš rojak g. Štefan Čakš iz Orehka. Popoldanski vlak nam ga je pripeljal, pričakovanega in iskreno pozdravljenega od množice domačinov. Prihodnjo nedeljo 23. julija pa bomo po dolgih letih zopet obhajali veselo primicijo v naši romarski cerkvi M. B. ali »Marija na jezeru« s slovesnim vhomom med 9. in 10. uro.

Sv. Ana nad Pamečami. Minulo je zopet leto, kar smo prav slovesno obhajali god sv. Jakoba in sv. Ane. Zato opominjamo vse častilce obeh, da ne bi letošnje leto pozabili na to božjo pot, da se zopet vidimo na prijaznem hribčku in prav na slovesen način obhajamo god sv. Ane. Sv. maše se bodo brale na dan sv. Jakoba od 7. ure naprej; ob 10. uri bo procesija, slovesna sv. maša in pridiga. Tudi na dan sv. Ane se bo bralo več sv. maš. V nedeljo dne 30. julija bomo tudi obhajali lepo nedeljo pri sv. Ani. Kdor bi se ne mogel udeležiti pobožnosti prej, ima priložnost še takrat. Gora sv. Ane je stara božja pot in tudi jako lepa razgledna točka, ki slovi celo pre-

ko meje. Tudi koroški rojaki se zelo radi udeležijo te božje poti, kakor tudi oni iz gornje dravske doline, kakor tudi iz šaleške in savinjske doline. Častilci sv. Ane, pridite v najobilnejšem številu!

Gospodarske stroje, vodovode, pumpe, izdelujem in popravljam motorje, mlatilnice, vitle, sesalke, mline dobro in solidno: Jožef Kadrmas, strojničar, Maribor, Melje, Krajeviča Marka ulica 13. 792

Prodajam hišo. Vprašati v gostilni Marin na Teznu pri Mariboru. 793

MALA OZNANILA

Sprejem začelnico v pomoč gospodinjji za vsa hišna dela. Zoratti, Maribor, Tattenbachova ulica 14. 796

Med kupuje Društvena čebelarna, Ljubljana, Pražakova ulica 13. Poslati je vzorec z navdobo cene. 776

Močan fant, star 16 let, z dežele, dobro vzgojen, se želi učiti v špecerijski trgovini. Pisemne ponudbe daje A. Morej, Maribor, Stolna ulica 1. 795

Naznanila. Ivana Švarc, posestnica v Massarykovi ulici 24 v Mariboru, naznanjam, da moj mož Jožef nima solastninske pravice in ne sme prodajati iz mojega gozda drevoja. Vsaka prodajna pogodba iz moje šume v Rogozi na ime Jožef Švarc je neveljavna. — Ivana Švarc, posesnica, Maribor, Massarykova ulica 24. 794

Pozor! Pozor!

Za čiščenje presvetega Rešnjega Telesa je izšel nov molitvenik

„Pridite, molimo!“

ki obsega poleg običajnih molitev tudi šest molitvenih ur za skupne molitvene ure. Zelo priročna knjiga stane samo Din 16.— z rdečo obrezo in Din 20.— z zlato obrezo.

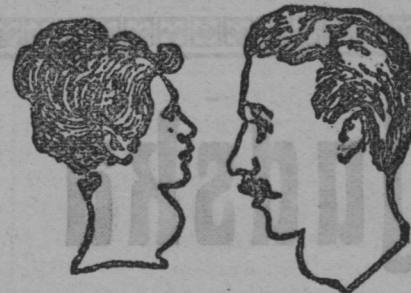
Knjiga se naroča pri
Tiskarni sv. Cirila v
Mariboru.

OGLASI

v »Slov. gospodarju«
imajo
najboljši uspeh!

Gošča — nabrekel vrat!

je obolenje ščitne žleze, katera se more pravočasno ozdraviti, ker se drugače delovanje tega važnega organa kot zaščita proti strupom ogroža, vsled česar nastopajo neugodni in dostikrat nevarni pojavi. 741
Zdravniška znanost je ugotovila, da solj, ki vsebujejo jod, izvanredno dobro delujejo na razne oblike gošče. Mnogobrojni bolniki so ugotovili, da dosežejo z uporabo našega enostavnega

pitnega zdravljenja

hiter in povsem neškodljiv vpliv na bolezen. Vsakdo, kdor trpi na gošči in ima nabrekel vrat, otečene žleze, naj zahteva našo knjižico, katero mu pošljemo

brezplačno.

Dopisnica zadostuje. Poštno nabiralno mesto:
Georg Fulgner, Berlin-Neukölln,
Ringbahnstrasse 24, Abt. P. 83.

KARITAS V MARIBORU

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani je ustanovila v Mariboru, v prostorih bivše Zadrुžne samopomoči **PODRUŽNICO POSMRTNINSKEGA ODDELKA KARITAS ZADRUŽNA SAMOPOMOC** se je 30. junija 1933 sama prostovoljno razdružila in članstvo je prestopilo v **KARITAS DELOKROG TE PODRUŽNICE OBSEGA OBMOČJE LAVANTINSKE ŠKOFIJE**

Zaradi prijav in pojasnil naj se iz tega območja vsi obračajo na **KARITAS, MARIBOR, OROŽNOVA ULICA 8**

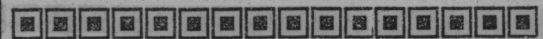
Pojasnili za zelo ugodno brezobrestno posojilo pri »Edinosti«, vzaj. gosp. društvu v Mariboru, daje glavni zastopnik Marko Zamuda, Celje, Prešernova ulica 24. Sprejmejo se zanesljivi poverjeniki. 780

Zavarovanje proti požaru, tudi povišanje zavarovane svote in za življenje ali smrt do 70. leta posreduje: Agentura Pichler, Ptuj, Društveni dom, Bošnjakova ulica 1. 775

Nakupovalce za sadje strokovnjake iščem večjo množino, kjer se nahaja dobra letina sadja, pod dobrimi pogoji. Ponudbe samo pisane, pošljite točno na: Veletrgovino sadja Ivan Göttlich, Maribor, Koroška cesta 126 -128a. 762

Slabo poletje

nas sili, da oddamo poceni naše blago. Ker pa gotovine povsod primanjkuje, sprejemamo tudi hranilne knjižice kot v plačilo. Trgovski dom — Maribor. 784

Predtiskarija vzorcev za ročna dela

z najlepšimi vzorci se nahaja v trgovini Kralja Petra trg 4, Maribor.

Krizi primerne nizke cene

je nastavila vsemu blagu **manufakturna veletrgovina Franc Dobovičnik, Celje,** Gosposka ulica 15. 715

Dokazi:

Molino	od 4.80 Din naprej.
Belo platno	od 6.— Din naprej.
Tiskovina	od 7.50 Din naprej.
Tiskovina dvojna	od 12.— Din naprej.
Poldeleni	od 9.— Din naprej.
Svila za obleke, vzorčasta	od 14.— Din naprej.
Creppe de Chine v vseh barvah	po 39.— Din.
Svileni robci	od 25.— Din naprej.
Žen. nogavice modn. barve	od 6.— Din naprej.
Hlačevina široka	od 24.— Din naprej.
Moško sukno za obleke	od 26.— Din naprej.
Platno za rjuhe, madracengradl, žima za madrace, Perje, puh, posteljna pregrinjala, odeje, koutre in sploh vse potrebščine za posteljnino	po najnižjih cenah.

Zakaj je ravno pri tvrdki Dobovičnik, Celje, tako poceni?
Ker se zadovolji z najmanjšim zaslužkom.
Ker nima velikih režijskih stroškov.
Ker se trgovina nahaja v lastni hiši in ne plačuje najemnine.
Ker ima lastno tovarno za odeje »Koutre«.
Ker ima lastno tovarno za izdelovanje perila.
Ker ima velik promet in vsled tega vedno sveže blago.

Vsakomur se vljudno priporoča manufakturna veletrgovina

Franc Dobovičnik, Celje

Praktični čevlji

Damski: ševret, črni ali rujavi Din 88.—, iz fin. boks usnja Din 110.—, 125.—.

Moški: nizki, šiv. Din 78.—, iz boks usnja, trpežni, elegant Din 120.—, 135.—. Delavski iz gov. usnja rujavi, okovani Din 90.—, črni " " " " " " " " " " 98.—.

Samo kratek čas, tako nizke cene, ne zamudite ugodne prilike!

Ronfekcija **JAKOB LAH**, Maribor, Glavni trg 2.

Zični vložki

kom. po Din 100.—
 Zični vložki iz izvanredne trde žice kom. po Din 150.—
 Afrik madrace 3delne Din 250.—
 Pri naročilu se prosi natančna notranja mera postelje. 364
„WEKA“ MARIBOR
 Aleksandrova cesta 15.

Inserirajte!

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo
 v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Sprejema hranilne vloge in jih
 obrestnje najboljše.
 Denar je pri njej naložen po
 polnoma varno.

Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem!